

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Навчально-науковий інститут публічного управління та
адміністрування
Кафедра соціальної роботи, управління і педагогіки

Кафедра соціальної роботи,
управління і педагогіки

УДК 364-186: 005.56](430+477)

**МІЖДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО НІМЕЧЧИНИ
ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ**

Магістерська робота
за освітньою програмою «Соціальна робота»
спеціальності 231 – «Соціальна робота»

Виконала: студентка 6 курсу 661 групи
Рудова Дар'я Владиславівна

Керівник: кандидат педагогічних наук,
доцент
Кузнецова Олена Анатоліївна

Миколаїв – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. Теоретичні засади дослідження міждержавного соціального партнерства Німеччини та України під час російської агресії	8
1.1. Поняття міжнародного соціального партнерства	8
1.2. Розвиток соціальної роботи в Німеччині	14
1.3. Програми Німеччини, щодо надання соціальної допомоги громадянам з України, які були вимушені покинути Батьківщину	26
Висновки до першого розділу.....	31
РОЗДІЛ 2. Практична реалізація міждержавного соціального партнерства Німеччини та України під час російської агресії.....	33
2.1. Законодавство Німеччини, щодо захисту українців, які через російську агресію покинули Україну	33
2.2. Проблеми українців, які вимушено покинули Батьківщину	37
2.3. Перспективи міждержавного партнерства між Німеччиною та Україною.....	53
Висновки до другого розділу.....	61
ВИСНОВОК.....	63
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	67

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

ВВП - Валовий внутрішній продукт
ЄС - Європейський союз
МОП - міжнародні організаційні праці
МСП - малі та середні підприємства
НДР - Німецька Демократична Республіка
НТП – науково-технічний прогрес
ОБСЄ - Організація з безпеки та співробітництва в Європі
ООН - Організація Об'єднаних націй
СММ - Спеціальна моніторингова місія
ФРН - Федеративна Республіка Німеччина
ASYLbLG - Asylbewerberleistungsgesetz
BAMF - Bundesamt für Migration und Flüchtlinge
BMZ - Bundesministerium für wirtschaftliche Zusammenarbeit
EURODAC - European Dactyloscopy
GEAS - Gemeinsames Europäisches Asylsystem
GIZ - Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit
IC - Intercity
ICE - Intercity Express
KFW - deutsche national bank
RE - Regional Express
RB - Regionalbahn
S Bahn - Stadtbahn
U-Bahn - Unterbahn
OPNV - Personennahverkehr

ВСТУП

Актуальність теми дослідження.

Відкритий військовий напад Росії на Україну, розпочатий о 3:40 ранку 24 лютого 2022 року став третім етапом російсько-української війни, розв'язаної Росією 2014 року, в якій Росія намагалася заперечувати свою участь. У резолюції від 2 березня 2022 року Генеральна Асамблея ООН засудила дії Росії, назвавши їх агресією проти України, а 16 березня 2022 року Міжнародний суд у Гаазі зобов'язав Росію припинити воєнні дії в Україні, що почалися 24 лютого 2022 року.

Відносини між Україною та Німеччиною мають довгу історію. Перші контакти відбулися в епоху розквіту Київської Русі, що супроводжувалися встановленням дружніх стосунків між правителями середньовічних держав, які існували на українських і німецьких землях.

Політичні відносини між Україною та Німеччиною розвиваються на засадах партнерства, а також зумовлені спільною зацікавленістю обох країн у стабільному та мирному розвитку Європи як простору спільних демократичних цінностей.

На тлі повномасштабного вторгнення Росією на українські землі та подальших воєнних дій на сході Донецької та Луганської областей, обміни в політичній сфері (різноманітні контакти з главами держав та керівниками державних установ, таких як Міністерство закордонних справ) стали особливо активними. Офіційна позиція керівництва Німеччини полягає в підтримці зусиль міжнародних переговорних механізмів щодо врегулювання ситуації в Україні загалом, діяльності СММ ОБСЄ в Україні персоналом, навчанням, технічним обладнанням і фінансовими внесками, а також у наданні допомоги постраждалим від російської агресії.

Німеччина також є важливим партнером України у справі об'єднання зусиль ЄС для продовження санкційного тиску на Російську Федерацію.

Федеральний уряд підтримує процес внутрішніх перетворень в Україні та інтеграцію країни до Європейського Союзу. Поряд з ефективною підтримкою відновлення територіальної цілісності України, відповідні положення закріплені в програмах німецьких міністрів, які обіймають свої посади з 2018 року.

Німеччина надала суттєву підтримку і є єдиною великою країною у світі, що доручила урядовому уповноваженому підтримувати пріоритетні напрямки співпраці (децентралізація, приватизація, транспортування газу).

Останніми роками Німеччина підтримала запуск фонду енергоефективності в Україні, розвиток системи суспільного мовлення нашої країни та зміцнення громадянського суспільства.

Іноземці, які проживали в Україні станом на 24 лютого 2022 року і згодом втекли від війни, що триває, зараз можуть в'їжджати в Німеччину без візи і перебувати в країні до 90 днів без посвідки на проживання.

Однак дозвіл на тимчасове проживання має бути отримано в імміграційному відомстві за місцем проживання або перебування протягом 90 днів з моменту першого в'їзду в Німеччину, а всі особи, які в'їхали в Німеччину до 3 червня 2022 року і з того часу постійно проживають у Німеччині, можуть перебувати в Німеччині без дозволу на проживання протягом щонайбільше 90 днів до того моменту, як з вичерпаним терміном дії вони повинні вже подати заяву на отримання посвідки на проживання в Німеччині.

Вищевказані положення поширюються на такі групи осіб:

- Громадяни України та їхні найближчі родичі, які мають або не мають біометричного паспорта. Це також стосується тих, хто мав місце проживання або звичайне місце проживання в Україні на 24 лютого 2022 року, навіть якщо вони тимчасово не перебували в Україні на 24 лютого 2022 року.

- Біженці, визнані в Україні відповідно до Женевської конвенції про біженців, та особи, які користуються міжнародним або еквівалентним внутрішнім захистом в Україні.

- Громадяни третіх країн, які постійно та легально проживають в Україні станом на 24 лютого 2022 року і які не можуть безпечно та назавжди повернутися до країни походження. Це звільнення не поширюється на громадян третіх країн, які перебували в Україні 24 лютого 2022 року лише для короткострокового перебування, наприклад, з туристичною метою.

- Громадянам третіх країн, які проживають в Україні на підставі посвідки на тимчасове проживання та члени сім'ї яких є громадянами України, але не перебували в Україні станом на 24 лютого 2022 року, рекомендується в окремих випадках звертатися до візового відділу.

Об'єктом дослідження є міждержавне соціальне партнерство Німеччини та України.

Предметом дослідження особливості міждержавного соціального партнерства між Німеччиною та Україною та підтримка українців, які були вимушені покинути Батьківщину під час російської агресії.

Метою роботи є теоретичне узагальнення та розв'язання науково-практичного завдання щодо з'ясування міждержавного соціального партнерства між Німеччиною та Україною під час російської агресії.

Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі **завдання**:

1. розкрити поняття міжнародного соціального партнерства;
2. вивчити становлення та розвиток соціальної роботи в Німеччині та особливості діяльності її програм;
3. проаналізувати німецьке законодавство, що захищає українських переселенців, і закони, що ускладнюють їхнє перебування в Німеччині;

4. визначити загальні проблеми українців, які опинилися через війну за кордоном;
5. визначити основні шляхи, щодо створення перспектив міждержавного партнерства між Німеччиною та Україною.

Методи дослідження. Методологічним підґрунтям роботи є сукупність загальнонаукових і спеціальних методів наукового дослідження. Формально-логічний методи використано з метою покращення та вдосконалення відносин між Німеччиною та Україною в соціальній сфері, а також задля винайдення можливих перспектив. Порівняльно-правовий метод використано під час реалізації всіх завдань дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що дане дослідження є спробою комплексного аналізу особливостей, проблем та пошук перспектив міждержавного соціального партнерства між Україною та Німеччиною в сучасних обставинах 2022 - 2023 роках.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки роботи можуть бути використані для подальшого науково-теоретичного дослідження особливостей минулих та подальших зв'язків між Україною та Німеччиною у соціальному плані, а також у навчальному процесі під час навчання фахівців з соціальної роботи.

Структура роботи зумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, двох розділів, п'яти підрозділів, висновків та списку використаних джерел (найменувань). Загальний обсяг роботи 71 сторінка, з яких 60 сторінок основного тексту.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА НІМЕЧЧИНИ ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

1.1. Поняття міжнародного соціального партнерства

Термін «соціальне партнерство» вперше виник у західних промислово розвинених країнах наприкінці 19 століття [2]. У деяких країнах Заходу на робочих місцях з'явилися комунальні ради з праці та їх функції були законодавчо закріплені. Ці поради почали називатися інститутами соціального партнерства. Зусилля щодо подолання протиріччя між працею та капіталом сприяли створенню спеціальних організацій, у тому числі Міжнародної організації праці (МОП) [24], заснованої у 1919 р. через систему взаємних домовленостей, переговорів та угод на державному, галузевому та територіальному рівнях. Через укладання колективних договорів для підприємства чи його підрозділах, укладання індивідуальних трудових договорів між роботодавцями та працівниками та через систему врегулювання трудових спорів, посередництва та захисту інтересів сторін.

Саме тоді було прийнято визначення соціального партнерства – як систему відносин між роботодавцями та працівниками, що враховує взаємні інтереси сторін і дозволяє на цій основі досягати домовленостей щодо соціальних, трудових та соціально-економічних питань, колективних договорів. [22]

В сучасній науковій літературі питанням соціального партнерства займалися Райзберг Б. А., Банашов С. В., Седов П. Л., Носкова І. Я., Портер М.. [6]

Цивілізовані відносини між партнерами будуються на принципах, розроблених МОП:

1. Нездатність будь-якої країни забезпечити своїм працівникам гуманні умови праці є перешкодою поліпшення умов іншими країнами.

2. Свобода слова та свобода асоціації є необхідними умовами для подальшого прогресу.

3. Бідняки всюди становлять загрозу загальному благополуччю.

4. Кожен, незалежно від раси, релігії чи статі, має право на матеріальний добробут та духовний розвиток в умовах свободи, економічної безпеки та рівних можливостей.

5. Повна зайнятість та підвищення рівня життя.

6. Робота не є товаром у соціально-моральному значенні. [24]

Соціальне партнерство має бути фактором у формуванні політики соціальної відповідальності. Він визначає різні форми відповідальності за невиконання умов договору (недовіра до відповідальних осіб, звільнення з посади, відшкодування матеріальних втрат). Організаційні принципи організації відносин власності, які за погодженням із партнерами створюють рівні умови для створення ринків праці, засобів виробництва та капіталу шляхом узгодження податкової, цінової та заробітної плати.

Метою соціального партнерства є :

- Підвищення ефективності праці швидше, ніж підвищення заробітної плати;
- Регулярне зростання ВВП;
- Постійне покращення технологій і застосування НТП у виробництві;
- Безупинне збільшення якості життя населення [5.]

Основними завданнями соціального партнерства є:

1. Покращення економічної політики, яка орієнтована соціально.
2. Запровадження механізму, який буде регулювати соціально-трудові відносини, які напряду пов'язані з економічним становищем.
3. Створення переговорів та консультацій в колективі та укладення колективних угод.

4. Упередження конфліктів в колективі і сприяння їх вирішенню.
5. Покращення законодавства в області соціальних стосунків [5].

В сучасному світі питанням міжнародного партнерства науковій літературі займалися Антонюк Л., Мельник Т., Мокія А., Пузанова І., Савельєва Є., Сохацької О., Старостіної А., Філіпенка А. [7].

Міжнародне партнерство – це будь-яке партнерство між двома або більше міжнародними партнерами, в якому всі учасники погоджуються працювати разом для досягнення спільної мети або виконання конкретної задачі та розділяти ризики, відповідальність, ресурси, повноваження та вигоди. Це добровільна угода про міжнародне співробітництво між сторонами.

Можна виділити окремі риси, що характеризують концепцію міжнародного партнерства та умови їх реалізації. Серед них виділяються надійність, динаміка, оперативність, суть відносин та їхня довговічність.

Таким чином, сферу застосування можна розглядати як загальну для зазначеної категорії (зобов'язання щодо встановлення положень про міжнародне партнерство та/або співробітництво у міжнародних, офіційно визначених нормах, законах чи договорах).

Варто думати про міжнародне партнерство як про різновид міжнародного співробітництва, але водночас широке та довгострокове співробітництво між націями зрештою стає міжнародним партнерством, відзначений у будь-якій області.

Як показує світовий досвід, останніми роками все більшого значення набувають співпраця та партнерські відносини між країнами, особливо для менш розвинених країн. Набувати додаткових ринків збуту та доступу в галузі інформації, телекомунікацій та біотехнологій для прискорення розвитку освітніх проектів та науки в цілому.

Якщо узагальнити усе вищесказане, то можна дати досить просте і логічне визначення поняттю «міжнародне соціальне партнерство». Це

поняття перш за все про зв'язки і роботу між державами, які направлені на вирішення соціальних та соціально-економічних проблем між двома, або більше країнами. Це безумовна соціальна праця на міждержавному рівні, а не тільки в межах однієї держави.

Існує декілька основних функцій міжнародно-соціального партнерства, а саме:

- Робота державних органів соціального партнерства.
- Бесіди, які відбуваються між сторонами соціального партнерства, де основною метою є дискусії, щодо позицій налаштування соціальних відносин.
- Слідкування за виконанням з'ясованих домовленостей.
- Запровадження угод, створення висновків, які стосуються соціальних відносин.
- Прийняття активної участі працівників в керуванні виробництвом [5].

Європейський соціальний діалог є частиною європейської соціальної моделі та визнаний ефективним інструментом управління та соціальної допомоги.

У кризу він також продемонстрував свою значущість як соціальна «подушка», яка допомагає пом'якшити негативні наслідки рецесії, що полягає у спільних діях за участю організацій, які представляють обидві сторони ринку праці.

ЄС та Європейська комісія віддані просуванню європейського соціального діалогу як на міжсекторальному, так і на галузевому рівнях. Проблема соціального діалогу відображена в установчих документах ЄС, Маастрихтському договорі [21] та Амстердамському договорі [1] (статті 138-139).

На міжгалузевому рівні здійснюється двосторонній соціальний діалог між Європейською конфедерацією профспілок, Європейською

радою професіоналів та менеджерів, Європейською федерацією менеджерів та менеджерів з робочого боку та Європейською бізнес-федерацією. Європейський центр роботодавців та компанії громадського обслуговування та Європейська асоціація малих та середніх підприємств з погляду роботодавця.

Для проведення галузевого соціального діалогу на європейському рівні з 1998 року Європейська комісія створила 11 галузевий комітет із соціального діалогу. До складу комітету входить 64 членів, які представляють як працівників, так і роботодавців. Засідання комітету проводяться не рідше ніж один раз на рік. Загалом комітетами філій прийнято понад 500 документів. Це угоди про автономію, кодекси поведінки, керівні принципи, спільні заяви та проекти. Угоди можуть бути реалізовані через директиви ЄС [4].

Європейський Союз не має законодавчої влади у сфері освіти. Однак поява Лісабонської стратегії [20], у тому числі Копенгагенського процесу [19], спрямованого на координацію політики у сфері професійної освіти, відіграла важливу роль у ініціювання освітньої політики на загальноєвропейському рівні. Міністри, відповідальні за освіту, все частіше беруть до уваги різні політики та стратегії інших держав-членів ЄС при формулюванні своєї власної політики.

Правову основу відносин між Україною та Німеччиною сьогодні становлять 89 документів міжнародно-правового характеру, 43 з яких укладено на міждержавному та міжурядовому рівні [9].

Першим політичним документом двосторонньої заяви про наміри стала Спільна декларація про основи відносин між Україною та Федеративною Республікою Німеччина, підписана у Києві 9 червня 1993 року тодішнім Президентом України Кравчуком та Федеральним канцлером Німеччини Гельмутом.

Більшість договірно-правової бази двосторонніх відносин складається з угод, угод та програм співробітництва, укладених на міжвідомчому рівні.

Сучасні українсько-німецькі відносини розвиваються на міцній правовій базі, але у даній праці ми хочемо виділити основні документами, щодо теми магістерського дослідження, якої є:

- Договір між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про розвиток широкомасштабного співробітництва у сфері економіки, промисловості, науки і техніки [8].
- Угода між Урядом України і Урядом Федеративної Республіки Німеччина про направлення німецьких викладачів у навчальні заклади України [48].
- Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, тероризмом та іншими злочинами середньої тяжкості, тяжкими та особливо тяжкими злочинами [47].

Більшість даних договорів і угод було підписано та затверджено у перше десятиліття 21 століття, але кожне з них діє і по сей день. Ті закони, які були затверджені з 2010 по 2021 рік є також актуальними і сьогодні, за допомогою кожного з цих актів будуються міцні міжнародні зв'язки між Німеччиною та Україною.

1.2. Розвиток соціальної роботи в Німеччині

XIX століття було століттям початку соціальної роботи у Німеччині. Становленню та розвитку суспільної праці сприяла індустріалізація країни. Остання призвела до різкого зубожіння робочих сімей, внаслідок чого дедалі більше людей почало користуватися соціальним забезпеченням. У другій половині вищезазначеного століття державне соціальне забезпечення було необхідним, тому що церкви та приватні благодійні організації більше не могли справлятися з високими витратами у соціальній сфері.

У 1880 році з ініціативи Німецької благодійної ради було засновано Німецьку благодійну спілку піклування про бідних. У 1919 році Німецький благодійний конгрес перейменував його на Німецький союз суспільного та приватного добробуту [27]. Спочатку у Берліні, потім (з перервою між 1933 та 1945 рр.) у Франкфурті-на-Майні. Це центральна спілка, яка об'єднує національні, приватні, громадські установи та окремих осіб, які беруть участь у здійсненні соціальної роботи в Німеччині. Німецька Конфедерація [25] є платформою для спільноти практиків, соціальних педагогів та науковців у координації соціальних ініціатив у сфері соціальної підтримки, включаючи підтримку молоді та охорону здоров'я.

Після об'єднання НДР та ФРН [28] (3 жовтня 1990 р.) кількість учасників збільшилася до 3000 осіб. До громадських організацій належать Товариство співчуття робітників, католицька «Карітас», Ліга рівності, Німецький Червоний Хрест та благодійні організації євангелічної церкви. Також в основному соціальні працівники, менеджери, лідерборди, асоціації та знаменитості. У діяльності Спілки беруть участь освітні, науково-дослідні та практичні установи соціальної роботи. Згідно зі статутом, затвердженим на зборах членів, що відбулося в Хайльбронні 2 жовтня 1991 р., [50] основною метою профспілки було просування ідеї соціальної

роботи, особливо щодо державної, суспільної та приватної соціальної допомоги та допомоги реалізуватися молодим людям.

Основним завданням даної профспілки є просування ініціатив у сфері соціальної політики та вироблення практичних рекомендацій щодо здійснення загальнодержавної, громадської та приватної соціальної роботи. Професійна діяльність у сфері соціального права, створення інформаційного банку професіоналів, підвищення кваліфікації ключових кадрів та співробітників у соціальній сфері, підтримка наук, важливих для соціальної роботи, вивчення досвіду та оцінка розвитку соціальної роботи в інших країнах, розвиток міжнародного співробітництва та обмін досвідом.

Голова конфедерації [25] має чотирьох заступників, а експерти поділяються на такі комітети:

- 1) Соціальна допомога та соціальна політика.
- 2) Підтримка молоді, розвиток молоді та молодіжна політика.
- 3) Надання підтримки сім'ї, політика щодо розвитку сімейних відносин.
- 4) Медична допомога та політика в галузі медицини.
- 5) Допомога людям похилого віку.
- 6) Допомога інвалідам з дитинства.
- 7) Допомога інвалідам, які стали інвалідами внаслідок нещасних випадків.
- 8) Соціальна діяльність.
- 9) Організація соціального обслуговування.
- 10) Програми у сфері соціальної роботи.

Ці спеціальні комітети утворюють 20 робочих груп на обговорення конкретних питань. Постанови та рішення Союзу вважаються органами державної влади. Наприклад, стаття 89 Федерального закону «Про соціальну допомогу» [42] містить роз'яснення щодо доходів громадян, які

звертаються за державною допомогою. У 1975 році профспілка дала рекомендації з цього питання. І ці рекомендації враховуються в новому законодавстві, а також рекомендації профспілок щодо рівня доходів при наданні допомоги в особливих випадках. Або, наприклад, Союз переглянув та опублікував у 1992 році «Рекомендації щодо реалізації майнових прав у сфері соціальної допомоги» [34]. Це враховано у пункті 88 Федерального закону «Про соціальну допомогу» [14].

Стаття 2 того ж Закону [14] «Про надання матеріальної допомоги», стаття 22 («Народні кола») також враховує положення Союзу про спільне ведення чи захист домашнього господарства розлученого подружжя. Можна також навести приклад статті 91 «Позови до осіб, які зобов'язані надавати допомогу відповідно до цивільного законодавства» [43], де враховано рекомендації Союзу.

Конфедерація, як і раніше, відіграє важливу роль не тільки в юридичному співтоваристві ФРН, але і як центр соціальної роботи у ФРН. На нього покладаються, з її думкою зважають, на його думку прислухаються вищі інстанції на федеральному рівні.

У 1898 році в Берліні було засновано Союз захисту дітей від жорстокого поводження та експлуатації [39]. У той час організація виступала проти надмірного використання дитячої праці, виступала за належний догляд за дітьми та тривале навчання у школі та була тісно пов'язана з освітою та національними благодійними організаціями.

Усвідомлення того, що соціальна робота потребує власних кадрів, призвело до відкриття соціальних шкіл. У 1905 року з'явилася перша християнська громадська жіноча школа [30]. Протягом наступних чотирьох років почали діяти 13 інших соціальних шкіл, де дівчата з буржуазних сімей навчалися ремеслу благодійних піклувальників. Під час Першої світової війни турбота про німецькі жертви війни була передана країні від незалежних благодійних організацій. Після війни все соціальне

забезпечення було інтегровано у благодійний сектор. У 1920-х років у великих містах Німеччини з'явилися і існують досі національні організації соціального забезпечення. Структурно-соціальний захист був поділений на відділ благодійності (міський відділ соціального забезпечення) та міські відділи медицини та у справах молоді.

Перші кроки у створенні методології соціальної роботи було зроблено Німеччині з урахуванням вивчення досвіду роботи у США.

Дотримання методів меценатства, що застосовуються у Веймарській республіці [23] у зв'язку з наслідками війни, безробіттям та масовим злиднями населення. Розширене поняття цього методу включало, передусім, питання, навіщо він необхідний. Цей метод, запозичений з Америки, підкреслює принципи поваги до людської індивідуальності, активної та свідомої участі клієнта у подоланні труднощів, знання соціальним працівником своїх сильних та слабких сторін, відповідальності особистості перед суспільством. У 1926 р. Еліс Саломон опублікувала в Німеччині роботу із соціальної роботи «Соціальний діагноз» [37], натхненну однойменною книгою М. Річмонда, виданою в Америці у 1917 р.

З приходом до влади у Німеччині фашистів демократичний розвиток країни було перервано. На той час у соціальних колах мали місце збочення та людиноненависництво. Так, на зміну благодійності прийшла «расова гігієна». Зведена до жорсткого контролю над населенням, соціальна робота стала одним із політичних інструментів нацистів.

Після звільнення німецького народу від фашизму в Німеччині почалося відродження демократичних засад життя та демократичних норм суспільного життя. Широко використовувався досвід соціальної роботи США. Методи спонсорства набули подальшого розвитку. Особливо в середині 1950-х років соціальні працівники перейшли від роботи з окремими клієнтами до роботи з групами людей. Самопсихологія [32] -

робота з сім'ями та розгляд людини загалом, а не хвороби чи ситуації на даний момент, ймовірно, вплинула тут і розвинулася у Сполучених Штатах.

З середини 1960-х років у соціальній сфері склався єдиний підхід до роботи з клієнтськими групами в залежності від типу та ступеня соціальної поразки.

70-ті роки були роком переосмислення соціальної роботи у Німеччині. Вчені дійшли висновків про недостатнє використання класичних методів соціальної роботи, мале використання лікувальних заходів у тих випадках, коли йдеться про висвітлення та вирішення проблеми в цілому. У німецькому науковому співтоваристві розгорнулася дискусія про переваги системного підходу у соціальній роботі. На їх основі було створено основні моделі та принципи сучасного розвитку соціальної роботи на національному рівні у ФРН.

Слід зазначити, що у ФРН існує межа між соціальною роботою та соціальною педагогікою. Соціальна робота пов'язана з клієнтською допомогою, турботою та доглядом. Соціальна педагогіка займається передусім безпосереднім вихованням та навчанням клієнтів. Наприклад, один соціальний педагог дозволяє виховувати дітей-клієнтів у дусі найвищих традицій європейської культури, юних клієнтів — здобувати європейську освіту, а психічно нездорових людей — включатися у суспільне життя.

Соціальні працівники зосереджуються на соціальних проблемах своїх клієнтів, щоб знайти способи та засоби допомогти вирішити нагальні проблеми своїх клієнтів.

Соціальні педагоги беруть участь у повсякденному житті своїх клієнтів та надають на них виховний вплив. Соціальні працівники займаються конкретними соціальними проблемами клієнтів та шукають шляхи їх вирішення.

Виявляється, у роботі соціальних педагогів та соціальних працівників багато спільного. Проте спеціалізація у цих галузях враховує особливості різних соціальних занять.

У Федеративній Республіці Німеччини фахівці з дипломом із соціальної роботи часто знаходять роботу в благодійних організаціях, які оплачуються з бюджету громади, рідше за рахунок церковного фінансування та рідше за рахунок державного фінансування. Професійна робота соціального працівника полягає у тому, щоб допомагати людям у складних соціальних ситуаціях.

Національна соціальна політика втілюється у практиці соціальних працівників. Соціальні працівники насамперед займаються вирішенням соціальних проблем. У разі бездіяльності останнє може призвести до соціальних спалахів. Тут можна прослідкувати реальний зв'язок вирішення соціальних та економічних проблем як гарантії існування правової держави загального добробуту. Здійснення соціальної роботи стає важливим суспільно-політичним чинником.

У Німеччині соціальні послуги дедалі більше характеризуються тим, що вони переходять із приватного незалежного сектора на державний контроль.

Для вирішення соціальних проблем також пропонують послуги волонтерів, які намагаються допомогти безплатно (щороку ці люди відкладають у скарбницю мільярди) та платних співробітників. Оскільки громадяни побоюються бюрократизації національного соціального забезпечення, серед жертв дедалі частіше з'являються форми взаємодопомоги та самопомоги. Зв'язок між економікою та соціальною роботою був би неповним, якби не враховувався той факт, що соціальні працівники мали розпоряджатися отриманими ними коштами.

Соціальні працівники повинні знати про фінансові проблеми своїх клієнтів. Він повинен знати про борги клієнтів, платежі на особисті

господарські потреби від соціальних служб, платежі за оренду будівлі, ліки, витрати на культурну програму, податкові платежі, страхові виплати тощо. Відповідні кошти можуть бути виплачені протягом певного періоду часу відповідно до плану держави чи церкви, приватних незалежних асоціацій чи інших громадських сил. Тобто може йтися про витрати та планомірний розподіл коштів всередині соціальних установ, однак для вирішення фінансових завдань соціальні працівники можуть використовувати й особисті кошти. Сюди можна зарахувати допомогу родичів, поруч із пожертвуваннями.

Економічні аспекти відіграють важливу роль діяльності соціальних працівників. Гроші на соціальні потреби у Німеччині насамперед фінансуються установами, які фінансують соціальні служби, державою, церковними громадами, фондами соціального страхування, громадськими установами, компаніями, касами взаємодопомоги профспілок, церков та багатьма іншими установами, що служать для соціальних цілей.

Крім того, іншими джерелами фінансування є лікарняні каси (страхування від хвороби), страхування від нещасних випадків, пенсії, кредитні установи, такі як банки (які гарантують звані соціальні кредити). Німецькі соціальні працівники повинні знати та мати доступ до всіх джерел соціальних фондів.

Зазначу також, що розвиток соціальної роботи наприкінці 1960-х – на початку 1970-х рр. надав поштовх до формування великих організацій.

Надання соціальних послуг населенню. До середини 1990-х років зростання таких установ дещо сповільнилося. На думку німецьких учених, соціальні, медичні та вікові проблеми й надалі відіграватимуть важливу роль у Німеччині. З цієї точки зору німецькі вчені вважають, що питанням самодостатності, управління та оптимального лідерства у практиці соціальних інститутів ФРН приділялося недостатньо уваги. Необхідно вирішувати нагальні проблеми, але й там, де соціальні підприємства, що

перебувають на межі банкрутства, вирішують питання «що робити», вирішують подальшу долю установ. Після об'єднання Німеччини та НДР та приєднання її до Європейського Союзу з'явилися збиткові тенденції і німецька економіка почала розвалюватися, тому для Німеччини стали актуальними соціальні працівники, які засвоюють основи соціального управління.

На початку 90-х років [14] у Німеччині налічувалося понад 6000 організацій обслуговування та соціальної роботи з річним оборотом 50 млрд німецьких марок та понад 700000 штатних співробітників, які працюють тут, із залученням 1,5 млн чоловіків. Сюди також входять 410 000 агентств самодопомоги [14], деякі з яких фінансуються з їх бюджетів, а деякі з інших джерел. Наведені цифри показують, що в сучасній ситуації у ФРН особливого значення набуло значення управління та управління економічною системою, вирішення фінансово-економічних та організаційних завдань та підвищення кваліфікації управлінських кадрів.

Щоб оцінити соціальну політику, що проводиться в Німеччині, наведу для порівняння деякі цифри, враховуючи наступні висловлювання деяких німецьких політиків. Класичні політики у соціальній сфері ще змогли грамотно розробити основи реформ. У Німеччині у 1994 р. на соціальні цілі виділялося близько 13 000 німецьких марок на людину на рік [29].

У Німеччині триває реформа соціальної допомоги, яка більше не обмежується фінансовими послугами нужденних. Держава ставить перед соціальними працівниками завдання подолання клієнтів, залежних від соціальної допомоги і які включають безробітних у процеси, що відбуваються на ринку праці, а саме:

- а) Автономія у сфері соціального забезпечення.
- б) Забезпечення на старість.
- в) Розвиток незалежної системи благодійної допомоги.

У 1995 року на амбулаторне лікування 25 мільйонів молодих людей було виділено 70 мільйонів марок. Наклейка, яка допомагає 38 мільйонам сімей [29].

Залежно від тяжкості захворювання та своїх потреб клієнти соціальних служб у Федеративній Республіці Німеччини можуть звернутися за допомогою до наступних загальних або професійних установ:

1) Соціально-педагогічні установи (інтернати, житлові масиви під контролем соціальних працівників, консультації з виховних питань, бази відпочинку та ін.), соціальні педагоги, що спеціалізується на сімейних проблемах.

2) Групи взаємодопомоги (інваліди, хворі, маргінали).

3) Розміщення (будинки для бездомних жінок, самотніх бездомних чоловіків, нічліжки).

4) Медичні установи (лікарні, денні та нічні поліклініки, інші медичні установи, реабілітаційні центри, кабінети планової консультації).

5) Психіатрія, діагностична психологія та психотерапевтичні установи (поліклініки, стаціонарні лікувальні групи, психіатричні центри соціального призначення,

6) Дитячі психіатричні центри, шкільні психіатричні служби, медичні центри сімейної та подружньої терапії та ін.).

7) Послуги з догляду за людьми, які перебувають у скрутній життєвій ситуації (общинні медсестри, служби догляду, виїзні служби Червоного Хреста тощо).

8) Соціальні волонтерські послуги (служби роздачі продуктів харчування, служби допомоги вдома, служби підтримки та допомоги родичам інвалідів та ін.).

9) У церквах та релігійних громадах – пастирям, помічникам громад, церковним консультаційним пунктам, групам помічників церкви).

10) Школи (для вчителів), школи-інтернати, установи підтримки учнів, технічні та технічні коледжі, профорієнтаційні центри.

11) Соціальні програми професійної підготовки дорослих (головні вузи, центри зв'язку, центри підготовки допоміжних кадрів та ін.).

12) Ясла, групи продовженого дня, асоціації працюючих матерів протягом дня, послуги з нагляду за дітьми.

13) Посередницькі послуги (такі питання, як житло, працевлаштування, працевлаштування обслуговуючого персоналу, субсидії на дітей та ін.).

14) Юридичні консультації (із загальних та спеціальних питань).

15) Іти до адвоката.

16) Іти до поліції.

17) Керівникам та адміністраторам соціальної сфери, у сфері охорони здоров'я та освіти.

Зазначу, що витрати Німеччини на соціальні послуги становлять одну десяту частину бюджету на соціальні потреби. Обсяг соціальних послуг майже подвоївся за останні 15 років. Тим не менш, захисники німецької держави загального добробуту вважають, що соціальні послуги можуть бути витратними і пропонують відкрити додаткові резерви.

Соціальні послуги можна класифікувати за змістом [38]:

1) консультаційна;

2) лікувальна;

3) інформаційна;

4) пластична.

5) загальна допомога (крім медичної);

Соціальні послуги у Федеративній Республіці Німеччини вважаються лише у некомерційних установах. Тобто він фінансується за рахунок розподілених федеральних коштів, таких як фонди соціального страхування, податки та субсидії. Його мета та зміст покращувати,

підтримувати та захищати основні умови життя малозабезпечених та бідних людей.

З викладеного можна зробити деякі попередні узагальнення, а саме:

1. У Федеративній Республіці Німеччини під соціальними послугами розуміються послуги, що надаються малозабезпеченому населенню в некомерційних установах та спрямовані на вирівнювання життя громадян.

2. Вид соціальної послуги може бути визначений залежно від її мети та завдання. Правова основа, тобто. яка організація чи агенція їх надає. Залежно від типу та формату пропозиції.

3. Існує гарантована система соціального обслуговування громадян із народження. Іноземці, які проживають у Німеччині, також користуються соціальними послугами.

4. Надання соціальних послуг у Федеративній Республіці Німеччини здійснюється на основі федерального закону та федерального закону землі. Якщо виникне непорозуміння, закон буде виконано.

Відповідно до німецького законодавства ми можемо виділити наступні соціальні сфери:

1. Соціальний працівник, що доглядає людей похилого віку.
2. Психотерапевт з проблем дітей та молоді.
3. Сертифікований вчитель, сільська домашня прислуга, сімейний консультант, вихователь, домашня прислуга, помічник виховання дітей.
4. Соціальні працівники з догляду за інвалідами.
5. Вихователь дитячого садка.
6. Організатор дозвілля для дітей та молоді.
7. Відповідальні працівники по роботі з молоддю на місцях (особи, відповідальні за реалізацію молодіжної політики ФРН в органах місцевого самоврядування).
8. Дитячі та молодіжні працівники.
9. Консультанти з реабілітації.

10. Соціальні педагоги.

11. Соціальне забезпечення іноземців (самураї).

Провівши огляд наданих соціо-сфер, ми можемо дійти до висновку, що Німеччина одна із могутніх європейських соціальних держав. Але це не означає, що у Німеччині немає проблем. Тим більше, що останнім часом ми спостерігаємо тенденцію до погіршення соціальної сфери. Перешкода для подальшого розвитку держави загального добробуту, якого прагнуть німці.

Наступні умови є проблематичними для німецької соціальної роботи:

а) вступ країни до Європейського Союзу та його наслідки;

б) проблеми соціально-політичного зрівнювання старих та нових федеральних територій;

в) погіршення соціального становища громадян ФРН ускладнюється зростанням безробіття, бідності, несприятливими демографічними тенденціями країни, скороченням житлових субсидій, підвищенням квартплати та браком необхідних площ. У соціальних закладах для тимчасового перебування дітей.

г) у Німеччині, як і в інших країнах, професія соціального працівника має переважно «жіночу» особу. Має низьку зарплату і мало відомості.

1.3. Програми Німеччини, щодо надання соціальної допомоги громадянам з України, які були вимушені покинути Батьківщину

Стаття 16а Основного закону [44] гарантує політично переслідуваним особам індивідуальне фундаментальне право на притулок у Німеччині. Це вираз волі Німеччини виконати своє історичне та гуманітарне зобов'язання приймати біженців. Зобов'язання ЄС допомогти вразливим людям закріплено в Хартії основних прав [51] і Договорі про функціонування Європейського Союзу [10]. Процедуру надання притулку здійснює Федеральне відомство у справах міграції та біженців (BAMF) [49]. Федеральні землі відповідають за житло та соціальну допомогу шукачам притулку.

Процедура визнання шукачів притулку, по суті, регулюється Законом про притулок Німеччини (AsylG) [15]. Крім того, застосовуються положення так званої Спільної європейської системи надання притулку (GEAS) [40], зокрема Дублінський регламент [12], Регламент EURODAC [33], Директива про процедури надання притулку [5], Директива про прийом та Директива про кваліфікації.

Шукачі притулку рахуються в службі визнання своєчасно після їх в'їзду - тобто вже при першому контакті з уповноваженим на реєстрацію органом (федеральна поліція, поліція штату, приймальня, BAMF або повноваження іноземців). Якщо вони досягли 14-річного віку, їх відбитки пальців також будуть записані. Ці дані зберігаються в центральній основній системі даних, доступній по всій країні. За допомогою загальнонаціональної системи розподілу вони розподіляються по окремих федеральних землях відповідно до ключа, визначеного в програмі Asylum Act. Once там, порівняння з базовою системою даних відбувається на основі швидкої перевірки ідентифікатора і вони отримують доказ прибуття, коли вони увійшли в призначений їм пристрій запису. З доказом

прибуття, вони можуть довести свою реєстрацію і, в разі їх необхідності, мають право на підтримку послуг відповідно до допомоги шукача притулку. З дати видачі доказів прибуття, проживання у Федеративній Республіці Німеччина дозволяється (дозвіл на проживання) і в Федеративній Республіці Німеччина надається тимчасове право на проживання для здійснення процедури надання притулку.

Після прибуття до компетентного приймального закладу шукачі притулку подають офіційну заяву про надання притулку до компетентного відділення BAMF. Перш ніж вивчити суть заяви про надання притулку, Дублінський регламент досліджує, чи відповідає Німеччина за проведення процедури надання притулку. Якщо є докази компетенції іншої держави-члена, шукача притулку, можливо, доведеться передати державі-члену, відповідальній за процедуру надання притулку.

Заяви про надання транскордонного притулку - це перші заяви про надання притулку, які зазвичай передували в'їзду до Німеччини. При цьому не враховуються наступні заяви та початкові заяви на дітей, народжених у Німеччині після в'їзду батьків віком до одного року, оскільки вони не є актуальними як показник транскордонної імміграції до Німеччини.

Якщо Німеччина несе відповідальність за проведення процедури надання притулку, з шукачами притулку особисто консультуються особи, які приймають рішення BAMF (за сприяння перекладача) про їх маршрут поїздки та причини переслідування. Слухання записується в стенограму, перекладається назад і передається в копії. Заява про надання притулку буде вирішуватися на підставі слухання і будь-яких подальших запитів. Рішення приймається в письмовій формі, супроводжується інструкцією правового захисту.

На додаток до основного права на притулок відповідно до статті 16а Основного закону [41], існують три інші форми захисту відповідно до

положень Кваліфікаційної директиви, Закону про притулок та Aufenthalt: захист біженців відповідно до § 3 AsylG [56], допоміжний захист відповідно до § 4 AsylG [57] і заборони депортації відповідно до § 60 параграфу [58]. Якщо ні притулок, ні захист біженців не можуть бути надані, BAMF завжди перевіряє в процедурі надання притулку, чи надається додатковий захист у значенні § 4 AsylG [57] або чи є заборона на депортацію.

Після їх визнання особи, які мають право на захист, отримують первинний дозвіл на тимчасове проживання. Таким чином, вони багато в чому прирівнюються до німців, зокрема вони мають право на соціальну допомогу, допомогу для дітей, освітню допомогу, інтеграційні надбавки та мовну підтримку, а також інші інтеграційні посібники.

Якщо клопотання про надання притулку буде відхилено, постраждали, як правило, зобов'язані покинути Німеччину.

В останні роки в Німеччині було подано велику кількість заяв про надання притулку. За цим також прослідувало збільшення кількості шукачів притулку, які були законно відхилені і які зобов'язані покинути країну, але які були допущені з фактичних, юридичних, термінових гуманітарних або особистих причин. Збільшення часу терпимості часто супроводжується зростаючою інтеграцією. 1 січня 2020 року набув чинності Закон «Про толерантність у навчанні та працевлаштуванні» [16]. Закон гарантує іноземцям, депортація яких тимчасово припинена (так звана толерація) і які здійснюють професійне навчання або забезпечують собі засоби до існування за допомогою працевлаштування і добре інтегровані за певних умов і на певний період часу надійний статус проживання через довготривалу терпимість. Однією з передумов є те, що особистість іноземця в основному з'ясовується і документується відповідними документами. Після навчання або допомоги на

працевлаштування дозвіл на проживання може бути наданий за певних умов.

У контексті процедури консультацій з надання притулку Федеральне адміністративне відомство забезпечує центральне порівняння безпеки з Федеральним кримінальним управлінням, Митним кримінальним управлінням, Військовою службою захисту, Федеральним офісом з конституційного захисту та Федеральною розвідувальною службою (§ 73 п. 1a, 3a AufenthG) [59].

Примирення з безпекою вже ініціюється, коли вперше зареєстровані шукачі притулку або нелегально проживають або незаконно в'їжджають. Федеральне адміністративне відомство бере участь у вищезгаданих органах безпеки, зв'язує відгуки та робить результати доступними для відповідних носіїв попиту. Клієнти приймають рішення про початок дії закону про проживання.

Біженці, які все ще перебувають у процедурі надання притулку або клопотання про надання притулку відхилено, мають дозвіл на проживання або допуск. Ця група отримує допомогу на прожитковий мінімум відповідно до Закону про пільги для заявників на притулок (AsylbLG). Цей спеціальний закон набув чинності з обмеженням права на притулок у 1993 році («компроміс про притулок»).

Федеральний конституційний суд визнав у липні 2012 року, що низькі основні переваги AsylbLG аж ніяк не були достатніми, а тому неконституційними. Він постановив, що «людська гідність не може бути релятивізована з точки зору міграційної політики». Це означає, що соціальні виплати, які забезпечують мінімальний прожитковий мінімум, не повинні бути зменшені з політичних причин, щоб зменшити передбачувані стимули для шукачів притулку на в'їзд до Німеччини.

Незважаючи на це, розмір основних пільг відповідно до AsylbLG від 01.01.2021 [55] в 364 євро на місяць на одного дорослого значно нижче,

ніж рівень допомоги відповідно до Соціального кодексу II («Hartz IV») [35] з 446 євро на місяць на одного дорослого. Ця різниця виникає з того, що певні предмети були виключені зі стандартної ставки на різних підставах і потім повинні бути або опущені, або додатково надані, такі як вимоги до побутової енергії та витрат на утримання житла. Стандартний тариф також включає витрати на проживання, опалення, гарячу воду, а також меблі та меблі, які зазвичай надаються в натурі. Переваги від пакету освіти та участі можуть бути використані - так само, як і при регулярній соціальній допомозі. Після 18 місяців перебування, біженці отримують пільги, аналогічні Соціальному кодексу XII [36] (Соціальна допомога). Вони багато в чому відповідають висоті теореми «Hartz IV» [64]. Управління соціального забезпечення несе відповідальність за нарахування та виплату соціальних виплат. Більш детальну інформацію про Закон про допомогу заявнику на притулок можна знайти в державних установах міграційної служби, а також огляд обсягу основних пільг у перших 18 місяців.

З 1 вересня 2022 року фінансова допомога громадянам України, що рятується від бойових дій, покращилася: зокрема, тепер, не повинні одразу проходити реєстрацію та отримують :

- одинокі дорослі — 502 євро на місяць;
- батьки-одинаки — 502 євро на місяць;
- повнолітні громадяни України (очевидно, не одинокі) — 451 євро на місяць;
- діти 14-17 років – 420 євро на місяць;
- діти 6-13 років – 348 євро на місяць;
- діти до 5 років – 318 євро на місяць.

Також, українцям покривається оренда житла, в залежності від землі проживання у Німеччині та становить близько 520 євро на місяць на одну людину.

З законодавчими поправками до Третьої поправки до Закону про надання притулку від вересня 2019 року було введено подальше посилення та численні можливості скорочення. Зменшений рівень допомоги тоді, як правило, 192 євро на місяць для одного дорослого і, таким чином, 47 відсотків нижче базового рівня допомоги! Пільги для одиноких осіб у колективному проживанні були зменшені на десять відсотків у рівній ставці, яку деякі соціальні суди вважають неприпустимою. Для біженців з захищеним статусом в іншій державі ЄС, які в примусовому порядку зобов'язані виїхати і не мають толерантності, право на пільги має бути скасовано. Ці соціальні виплати можна отримати лише через схеми труднощів.

Висновки до першого розділу

Під час теоретичного розгляду проблематики було визначено та розкриті поняття соціального партнерства, а також міждержавного соціального партнерства, яке в загальному значення пояснюється як поняття, яке розкриває міждержавні соціальні зв'язки між країнами і направлене на вирішення соціально-економічних проблем між двома або більше країнами. Були з'ясовані основні завдання даного визначення, які полягають у поліпшення економічного стану країн, упередження конфліктів і сприяння їх вирішенню, а також покращення законодавства в сфері соціальних стосунків. Були виокремлені певні науковці, які працювали над темою міждержавних соціальних стосунків та поширювали значення цього напрямлення. Також були згадані деякі історичні факти, які прямо стосуються соціальних відносин, та особлива згадані Маастхирський та Амстердамський договори, де проблема соціального діалогу відображена дуже чітким способом. В даному пункті ми приділили увагу і першим соціально-політичним документам між Німеччиною та

Україною, а саме Спільній декларації, яка була підписана у 1993 році в Києві.

Досліджуючи історичний розвиток соціальної роботи Німеччини, де було розкрито перші причини початку роботи соціальної допомоги, а саме індустріалізація країни підштовхнула до відкриття соціальної допомоги, як необхідної галузі в поділеному розвитку країни. Також були прописані основні спілки Німеччини, які займалися благодійною діяльністю у соціальному плані, а саме «Німецька соціальна спілка про допомогу бідним». Були визначені основні завдання спілки, а саме просування ініціатив у сфері соціальної політики та вироблення практичних рекомендацій, щодо здійснення загальнодержавної соціальної служби. Визначені офіційні закони, які допомагали вести діяльність соціальних профспілок, а також відкриття соціальних шкіл. Зображення розпад соціального розвитку із-зі приходу до влади Німеччини фашистів та багато років поспіль переосмислення соціальної роботи в Німеччині у 70тих роках. Був наглядно показаний подальший розквіт соціальної структури, а також ті соціальні сфери, які ми маємо на цей час - соціальні працівники, які доглядають людей похилого віку, вирішують психологічні проблеми дітей та молоді, займаються реабілітацією.

Проаналізовано програми Німеччини, щодо надання соціальної допомоги саме громадянам з України, які були вимушені покинути Батьківщину із-за повномасштабного вторгнення з боку Росії. Було детально описано закони, які захищають українців, та надають їм прихисток у Федеральних землях Німеччини, а саме Основний закон Німеччини, AsylG, BAMF та GEAS. Розкриті детальні дії українців, які приїхали до Німеччини і потребують захисту, а також обсяг соціальної допомоги кожному українцю і порядок подання документів на отримання тимчасового виду на проживання та інших важливих документів.

РОЗДІЛ 2.

ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА НІМЕЧЧИНИ ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

2.1. Законодавство Німеччини, щодо захисту українців, які через російську агресію покинули Україну

Відповідно до німецького законодавства усім громадянам які мають бажання перетнути кордони Німеччині повинні отримати візу для тривалого перебування в країні і як правило це робиться заздалегідь. Але наразі громадяни України та громадяни третіх країн, які проживають в Україні, також можуть в'їжджати до Німеччини без візи. Незалежно від наявності або відсутності біометричного паспорту, громадяни України можуть в'їжджати до Німеччини без візи, з біометричним паспортом чи без нього.

Спочатку це положення було обмежено 31 серпня 2022 року, але було продовжено. Громадяни України можуть в'їжджати без візи до 30 листопада 2022 року, якщо вони перебували в Україні до 24 лютого 2022 року [3].

Однак українцям може знадобитися отримання посвідки на проживання після 90 днів перебування в Німеччині. Безвізовий в'їзд для переселенців також залежить від того, коли вони вперше прибули сюди. Це означає, що з 1 вересня 2022 року на громадян з України, які в'їжджають до Німеччини після 3 червня 2022 року, поширюватиметься окремий період 90 днів з дати в'їзду [3]. Заяву на отримання посвідки на проживання необхідно подати до закінчення цього періоду. Після закінчення 90-денного періоду з моменту подання заяви людина

залишитися у статусі «Дозволене перебування» доти, доки не буде прийнято рішення за заявою.

Євросоюз погодився на спрощені процедури прийому біженців із війни в Україні. Це означає, що після 24 лютого 2022 року громадяни України, які залишають Україну внаслідок російської військової агресії, не повинні проходити процедури надання притулку і зможуть замість них подавати клопотання про тимчасовий захист до відповідних органів іноземних держав. може подати проживання для отримання посвідки на проживання. Це стосується також осіб без громадянства та громадян інших третіх країн, які законно проживають в Україні та не можуть безпечно та назавжди повернутися у свою країну чи територію походження.

Тому Федеральне міністерство внутрішніх справ та міністерство земель рекомендує всім біженцям на даний час утриматися від подання заяви про надання притулку та звернутися за тимчасовим захистом після реєстрації в Німеччині, попередньо отримавши річний дозвіл на проживання.

Що стосується транспорту та загальних перевезень, то у Німеччині курсують різні типи поїздів далекого прямування (IC, EC, ICE) та приміських поїздів (типу RB та RE) найбільшої залізничної компанії Deutsche Bahn. Є також інші постачальники міжміських перевезень, такі як Flixbahn, ÖBB та Thalys International. У федеральних землях та спільнотах також є регіональні приміські поїзди від інших постачальників та міський місцевий громадський транспорт (ÖPNV) (U-Bahn, S-Bahn, трамваї тощо).

З березня 2022 року біженцям з України, які прибувають до Німеччини поїздом з Польщі, Чехії та Австрії, квиток не знадобиться. Deutsche Bahn (DB) також дозволяє легко продовжити подорож Німеччиною завдяки безкоштовному квитку helpukraine [18]. Цей квиток можна придбати у всіх пасажирських центрах DB (DB-Reisezentren) та у дистриб'юторів DB у Німеччині. Це стосується поїздів далекого та

приміського сполучення залізничної компанії Deutsche Bahn. Таким чином, ви можете дістатися до призначення безкоштовно. Ці правила застосовуються до подальшого повідомлення.

Задля того, щоб переселенці з України, які прибувають до Німеччини і хочуть щодня користуватися місцевою системою громадського транспорту, як автобуси, S-Bahn, U-Bahn, трамваї, регіональні поїзди (RB) і регіональні експреси (RE), то необхідно купити квиток.

При наявності можливості зупинки у друга чи родича в Німеччині треба реєструватись протягом перших 90 днів, тому що людина легально перебуває в Німеччині як громадянин України з біометричним паспортом або шенгенською візою. Коли потрібна допомога, така як житло або предмети першої необхідності, то можна звернутися до так званого Первинного приймального пункту. Там можна зареєструватися та отримати першу допомогу, засоби гігієни та триразове харчування. отримати інформацію про порядок отримання посвідки на проживання.

Свідоцтво про прибуття *Ankunftsnachweis* [53] видається лише після реєстрації (у приймальному центрі або офісі для іноземців). Це може бути подане до відповідних органів у разі соціальної та медичної допомоги.

У Німеччині приділяють увагу зв'язку з родичами і якщо говорити про мобільний зв'язок та інтернет саме для українців закордоном, то спочатку деякі оператори дозволяли дзвінки та текстові повідомлення (SMS) в Україну безкоштовно, але з 1 липня 2022 року дзвінки та текстові повідомлення в Телеком та мережу O2 тепер знову платні. Для клієнтів Vodafone дзвінки та текстові повідомлення з німецької мережі Vodafone залишаться безкоштовними до подальшого повідомлення.

Наявність банківського рахунку необхідна участі у житті Німеччини. Завдяки йому люди не лише оплачують рахунки за квартплату, електрику, газ тощо, але й отримує гроші на заробітну плату, соціальну допомогу, їхнє зберігання. З метою безпеки необхідно мати банківський рахунок.

Усі банки мають пропонувати кожному можливість відкрити банківський рахунок. Це називається основним рахунком (Basiskonto). Якщо немає чинного закордонного паспорта чи українського посвідчення особи з безконтактним електронним носієм, то банк також має прийняти інше українське посвідчення особи.

Однак також необхідно надати документи від влади Німеччини (зокрема довідку про прибуття (Anlaufbescheinigung), тимчасову «фіктивну» довідку (Fiktionsbescheinigung [63]) або довідку про реєстрацію за місцем проживання (Meldebescheinigung [65]).

При виборі слід звернути увагу на те, де можна зняти гроші безкоштовно і які комісії стягуються за ведення банківського рахунку. Тому що вони можуть бути різними. Тут слід здійснити порівняння. Якщо людина погано розмовляє німецькою чи англійською, перекладач може допомогти відкрити банківський рахунок.

У Німеччині з 24 травня 2022 року біженці з України зможуть обміняти в банках та ощадкасах Німеччини загалом до 10 000 гривень (майже €300). Обмін може бути виконаний у кілька частин і має бути зроблений безкоштовно. Приймаються банкноти номіналом 100 гривень, 200 гривень, 500 гривень та 1000 гривень. Конвертація в євро здійснюється за поточним обмінним курсом Бундесбанку [31].

Обмінювати гроші можуть лише повнолітні особи, які мають рахунки у відповідних банках чи ощадних касах. Для обміну валюти необхідно пред'явити дійсне посвідчення особи. Це гарантує, що максимальну суму викупу не буде перевищено.

Українці, які шукають притулку у Німеччині через війну, як правило, не повинні платити за послуги мовлення. Якщо особа мешкає у гуртожитку або тимчасовому житлі, наприклад, у готелі або пансіоні, то не потрібно реєструватися для отримання послуг Beitrags.

Громадяни України, які під час російської агресії перетнули кордон з Німеччиною, можуть бути звільнені від оплати послуг мовлення. Обов'язковою умовою для цього є наявність посвідки на проживання (Aufenthaltstitel [53]) та отримання на його підставі соціальних виплат. Потім можна подати заявку разом із необхідними документами для її перевірки.

2.2. Проблеми українців, які вимушено покинули Батьківщину.

Нині в Німеччині проживає понад 900 000 українців, які покинули свою батьківщину через війну. Місцева влада намагається допомогти їм усіма можливими способами. Однак дедалі більша кількість українців, які вимушено покинули Батьківщину, стикаються з різними проблемами в Німеччині і залишають країну.

У нашому дослідженні ми прийшли до висновку, що найлогічнішим буде згадати першу перешкоду, а саме мовний бар'єр. Українцям важко спілкуватися з місцевими жителями просто тому, що з ними важко спілкуватися і оформляти документи, якщо вони не говорять мовою. Українці знають англійську, але не всі в Німеччині хочуть спілкуватися цією мовою. У деяких випадках анкети та документи перекладаються українською мовою, але це рідкість.

Німеччина дуже відома своєю заплутаною бюрократичною системою і не даремно українці також вважають Німеччину дуже бюрократичною країною. Українці стикаються з тим, що ну дуже багато паперової роботи. Часто буває так, що дитячі допомоги та необхідні документи не можуть оформити місяцями. Ця система також добре працює в таких галузях, як охорона здоров'я, банківська справа та освіта. Це не подобається не тільки українцям, а й самим німцям.

Пошук житла, та сама проблема яка стосується не тільки українців , а і німців, а зараз ця проблема тільки погіршилася в рази. На початку повномасштабної війни українцям було легко знайти житло в Німеччині, але зараз багато німців неохоче здають квартири переселенцям з України. Це пов'язано з тим, що в Німеччині поширена довгострокова оренда. Орендодавці зазвичай не погоджуються на оренду, якщо орендар збирається залишитися тільки на кілька місяців. Іншим фактором є те, що більшість квартир здається без меблів.

У Німеччині українці стикаються з серйозними проблемами при зверненні до державних установ, де ще до повномасштабного вторгнення були працевлаштовані у якості перекладачів колишні громадяни Росії. Вони перекладають офіційні документи і було багато випадків неправильно перекладу. Це питання не було завданням нашого дослідження , чому саме відбуваються помилки в перекладі, можливо відсутності у росіян перекладачів відсутності знань української мови або навмисного створеними перешкодами для українських громадян. Крім того, вирішення навіть дрібних питань може зайняти дуже багато часу, що іноді заважає біженцям знайти роботу, житло тощо.

Багато українців, які залишили Україну внаслідок повномасштабного російського вторгнення, планують повернутися додому. Тільки 6% опитаних українців заявили, що хочуть залишитися у своїй новій країні. З іншого боку, близько 77% тих, хто виїхав з України в іншу країну, планують повернутися додому. Ще 15% українців поки що не вирішили, що вони робитимуть після закінчення війни. 12% обрали різні відповіді на запитання «Чи плануєте Ви повернутися в Україну». Важливим показником є те, що близько 72% українців мають можливість залишитися за кордоном. Водночас вони чекають на повернення додому [11].

На нашу думку також дуже важливим питанням є перебування за кордоном для людей саме з обмеженими можливостями. На перший

погляд, Європа здається дуже зручним місцем для багатьох українців з обмеженими можливостями. Тут є соціальне житло, доступність, повага і багато всього хорошого. Наприклад, низькопідлогові автобуси, пандуси та підйомники є скрізь, а скутери, інвалідні візки та спеціальний транспорт можна замовити в країні. У громадських місцях, таких як кафе і пляжі, ви можете зустріти людей в інвалідних візках, які насолоджуються життям у неспішному темпі. Якщо побачите інваліда-візочника на автобусній зупинці, водій вийде, опустить нижню панель і, якщо інвалід-візочник їде один, допоможе йому увійти і вийти. У Німеччині деякі види соціального житла спроектовані таким чином, що в них проживають люди похилого віку та інваліди, а також цілодобово чергує лікар. Якщо треба організувати догляд за інвалідом, то людина має право на додаткову виплату в розмірі від 300 до 1 000 євро на місяць. Ця сума не оподатковується і не включається в дохід. Однак є деякі труднощі, такі як тривале очікування реєстрації і той факт, що вона проходить у зовсім іншій інстанції, про які не так легко дізнатися, як просто «погуглити». Усе змінюється, коли доводиться стикатися з реальністю ближче до дому, не як туристові, який відвідує Європу, а громадянину як вимушено покинувши свою країну Україну.

З вищесказаного можна зробити висновок, що скільки б процедур отримання документів не було описано на офіційних сайтах приймаючої країни, питання залишаються без відповіді. Закони і нормативні акти в різних країнах відрізняються від регіону до регіону і можуть навіть відрізнятися від українських законів і нормативних актів, і незрозуміло, де докладно читати або ставити запитання.

Завжди актуальним питанням, яке стає ще більш нагальним у теперішній ситуації - це ціни, причому вартість на все, що потребує людина у повсякденності. Якщо вдасться отримати соціальне житло в приймаючій країні, то дуже пощастило. Оренда житла в європейських

країнах набагато дорожча, ніж в Україні, як і продукти харчування теж набагато дорожчі, ніж в Україні. Крім того, якщо потрібні ліки або соціальне обладнання, завдання ще більше ускладнюється.

Не залишається поза нашої уваги те, що ну дуже дивує українців у повсякденному житті, - це громадський транспорт. Наприклад, годинний квиток в один бік коштує у Франкфурті-на-Майні 2,75 євро, а квиток на один день - 5,75 євро, і вважається водночас засобом пересування і розкішшю [62]. Носіння масок є обов'язковим у громадському транспорті, що вкрай незвично для співвітчизників. Неправильне носіння або відмова від носіння маски карається великими штрафами. Під час першої хвилі коронавірусу у квітні 2020 року порушників оштрафували на 410 000 євро тільки в громадському транспорті Франкфурта і на 382 000 євро у Штутгарті. І на власному прикладі хочу сказати, що проживаючи у Штутгарті неодноразово бачила як людей просто змушували вийти з міського транспорту. Штрафи за відсутність FFP2 маски розпочинаються від 60 Євро, вартість варується від землі.

До 31 травня 2022 року (пільги для біженців скасували з 1 червня) українці могли користуватися громадським транспортом безоплатно, але з 1 червня до 1 серпня місячний проїзний на всі види транспорту, окрім поїздів далекого сполучення, коштував лише 9 євро [61]. Ця сума вдесятеро перевищує вартість звичайного місячного проїзного. Це частина багатомільярдного порятунку федеральним урядом, який досяг рекордного рівня: за перший тиждень було продано мільйон квитків.

У Німеччині існує особлива культура водіння та особливі правила етикету на дорогах. Якщо переходите дорогу по переходу в зоні «зебри», можете бути впевнені, що вас пропустять. Безбар'єрні дороги зручні для інвалідів-візочників, а великі дорожні знаки легко зрозуміти людям з ослабленим зором. Але найважливіший аспект транспорту - це, звичайно ж, «по-німецьки» пунктуальність. У великих містах на автобусних

зупинках завжди є табличка із зазначенням кількості хвилин до наступного трамвая, автобуса або метро. У Німеччині немає тролейбусів. Наразі уряд розглядає питання про визнання українських водійських посвідчень у Німеччині.

Важливим моментом при дослідженні даної теми є також питання, яке, на наш розсуд, залишається актуальним завжди, а саме - відмінність менталітетів. Механізм «очікування - реальність» дає збій з обох сторін. Німці хочуть бачити українців на роботі якомога швидше, але їхні співвітчизники не готові прийняти нову реальність і не поспішають підкорятися німецькому правопорядку. Багато з тих, хто покладав великі надії, але зрозумів, що безплатний сир дістається тільки найрозумнішим людям, уже повернулися додому, а меншість тих, хто не переплутав «туризм і міграцію», уже знайшли роботу. На жаль, дехто з нових одержувачів допомоги, з притаманною їм наївністю, думає не тільки про поїздку до Європи, а й про постійні подорожі туди й назад між Україною та Німеччиною в майбутньому на гроші допомоги. Зустрічі з такими людьми залишають особливий післясмак і ніколи не бувають марними спогадами. З одного боку, є величезна вдячність, але й багато розчарування з боку наших співвітчизників.

Важливим і також актуальним питанням досі залишається сам термін «біженець», який викликає занепокоєння. Будучи змушеними мігрувати й відмовитися від звичного життя, українці почуваються вельми незатишно. Не лише українці, яких змінила війна, а й німці змушені переходити на режим економії у власному побуті: під час купівлі одягу, відвідування ресторанів чи подорожей, і їх непокоїть нинішнє зростання цін та інфляція. Уперше після блокади, спричиненої коронавірусом, у березні цього року зникли два основні продукти харчування - борошно та олія. Борошно відтоді знову з'явилося, але ціна на румунську олію подвоїлася до 4,19 євро за пляшку [68].

Не всі задоволені смаком їжі, особливо фруктів і овочів, але якість м'яса і сиру в деяких областях компенсує це. Зернові, до яких звикли українці, недоступні. Їх можна купити тільки в магазинах органічних продуктів і східноєвропейських продовольчих магазинах і торгових точках за вищими цінами.

Українці справедливо вважають, що за кордоном немає колоритних ресторанів і кафе, а обслуговування не найкраще. Вони незадоволені не тільки цінами, а й якістю мобільного зв'язку та інтернету. Оскільки в Німеччині безпека і захист персональних даних має першорядне значення, у всіх кафе і торговельних центрах є безкоштовний доступ до Інтернету.

В Німеччині існують певні законодавства норми суспільного життя, які не використовуються в житті українців. Наш народ не звик до так званого режиму тиші. У Німеччині години тиші - з 13:00 до 3:00 і з 22:00 до 7:00. По суботах, з 7 вечора до 8 ранку, а також по неділях і релігійних святах не можна турбувати сусідів гучною музикою або шумом від електроприладів. Важливо дотримуватися тиші у вихідні дні. До речі, шум на вулиці в нічний час розглядається як перешкода і переслідується за законом.

Ті, хто знайшов житло і дістався маленьких містечок, скаржаться, що після 9-ї вечора життя немов завмирає. У неділю всі магазини зачиняються, тож їжу можна купити тільки на заправках, вокзалах і в аеропортах. До речі, аптеки теж зачинені (крім чергових), а лікарі не можуть виїжджати додому навіть у будні дні - немає таких медичних послуг.

Наступна проблема – збереження здоров'я та отримання медичних послуг у Німеччині. Іноді доводиться чекати місяць чи два, щоб потрапити на прийом до фахівця. Однак німці звикли все планувати заздалегідь. Не всі батьки звикли до того, що літні канікули, які зазвичай тривають три місяці, скорочуються до 1,5 місяців: станом на 29 травня 125

582 українські діти були зараховані до німецьких шкіл. У школах діють суворі правила про те, що не можна пропускати заняття. Вони мають принести довідку від лікаря або написати заяву наступного дня у свого вчителя. Якщо дитина неодноразово відсутня без поважної причини, школа може стягнути з батьків великий штраф. Дивують і відмінності в системі шкільної освіти - наприклад, навчальна програма з природничих наук в українських середніх школах набагато складніша, ніж у Німеччині.

В Німеччині є певна система штрафів, яка для українців не є звичною. Особливо це стосується дрібних порушень і зобов'язань, як-от щомісячна плата за радіо і телебачення в розмірі 18,36 євро [54]. Однак біженці звільнені від оплати цих послуг. Однак вони, як і інші «кролики», повинні заплатити 60 євро [66] за безквитковий проїзд у громадському транспорті і будуть оштрафовані в метро, навіть якщо вони ненавмисно переплутають вагон другого класу з вагоном першого класу для привілейованого класу.

При бажанні завантажити фільм через Інтернет, то в Німеччині вам слід відмовитися від цієї ідеї. Оскільки авторське право суворо охороняється, скачування музики або фільмів з торрент-трекерів карається законом і може призвести до тюремного ув'язнення на строк до трьох років.

Українці стикаються з тим, що ціни на нерухомість в Німеччині набагато вище за українські ціни - у Франкфурті, наприклад, можна розраховувати в середньому на 7 567 євро за квадратний метр. До речі, навіть якщо у вас є гроші, ви маєте спочатку довести, що заробили їх законним шляхом. А якщо ви не працюєте, банки не дадуть вам іпотечний кредит.

Не можна намагатися схопити забіяку під час вуличної бійки - це вважається участю в бійці. Рекомендується негайно зателефонувати в поліцію і звертатися до співробітників поліції на ім'я. Максимальний штраф за порушення становить 600 євро [67].

Що стосується косметичних послуг, то усі звичайні послуги для українців, які в нашій країні мають дійсно високу якість, коштують у Німеччині приблизно втричі дорожче, ніж в Україні, і нажаль - не такі якісні, які б хотілося за такі гроші.

Багато українських жінок не задоволені послугами німецької індустрії краси, особливо так званим «безкровним» манікюром, а блондинкам на кшталт Surime не судилося стати Surime в Німеччині. Тож перукарі можуть знебарвлювати волосся лише фарбою з певним відсотком вмісту перекису водню, дозволеним встановленими нормами, щоб не обпекти шкіру голови своїх клієнтів і уникнути виплати не лише великих штрафів за професійну недбалість, а й судових витрат.

Українки стикнулися з ненаданням певного сегменту процедур в Німеччині з тих, які вони мали в своїй країні. Наші жінки звикли піклуватися про себе з особливою пристрасстю. Водночас стиль німецьких жінок більш демократичний: замість суконь та елегантних туфель вони носять штани та кросівки нейтральних кольорів. Загалом німкені не мають звички носити дуже яскравий одяг, сміливий макіяж чи взуття на високих підборах у повсякденному житті.

Незважаючи на порядок, у німецькому повітрі витає нестерпний смуток. Емоційно стриманий спосіб життя німців, позбавлений надмірних розваг, вражає. Вони раді вітати при зустрічі, але не заводять розмов, не слухають і зациклюються на своїх проблемах. На кожному кроці проявляється повага до «особистого простору», наприклад, вітаються з людьми, але не примушують їх до подальшого спілкування. Крім того, якщо незнайомец доторкнеться до вас, можна викликати поліцію.

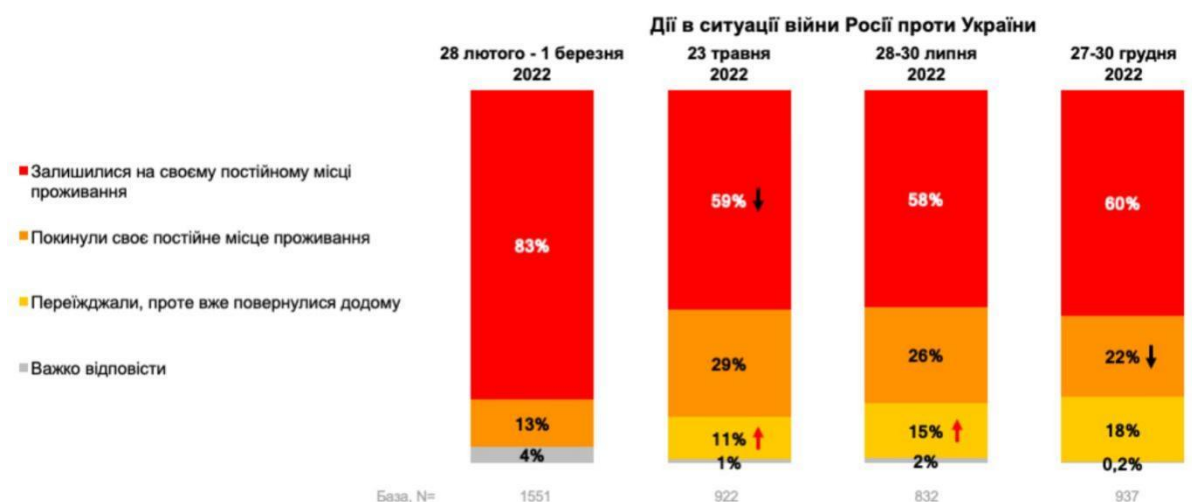
Усі ці труднощі, дрібниці та непорозуміння складають сьогоднішнє життя українців за кордоном. Проте всі без винятку, з ким я зустрічалася досі, страждають на синдром «мати-й-мачухи»: вони сумують за Україною

і хочуть повернутися додому якомога швидше. Бо, як кажуть німці, говорячи про вік і сльози, «що старшим стаєш, то ближче до води».

Війна Росії проти України фундаментально змінила життя більшості населення - це стверджують 82% респондентів; 61% українців залишилися у своїх постійних населених пунктах, інші були вимушені переїхати в більш безпечні місця. З них 82% мігрували всередині регіонів або в межах України, а 18% - за кордон. Більшість мігрантів - жителі східних регіонів країни [11].

Майже половина мігрантів уже змогли повернутися додому. 40% українців були змушені покинути свої постійні поселення, з них 18% повернулися. Це більш виражено в північних регіонах і серед жителів Києва.

Міграція українців через війну

Більшість українців (60%) мають намір залишитися там, де вони перебувають на даний час [11].

Намір мігрувати у разі загострення ситуації

Із тих, хто планує покинути епіцентр у разі погіршення ситуації, лише 21% планують переїхати в межах України і 7% - за кордон (це найнижчий показник за весь період дослідження з початку війни). Однак рівень готовності мігрувати за кордон серед мешканців західних регіонів майже вдвічі вищий, ніж за вибіркою загалом.

Третина (32%) українців, які були змушені мігрувати за кордон через війну, висловили намір повернутися в Україну за першої ж нагоди.

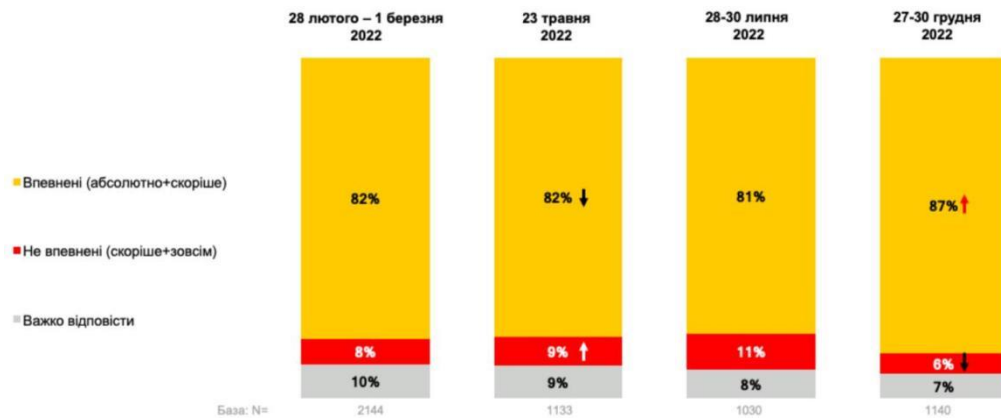
10% зовнішніх мігрантів схильні вважати, що виїхали назавжди. Більшість із них - жителі західних регіонів України, віком від 25 до 34 років.

Водночас майже половина опитуваних (47%) не наважуються відповісти на це запитання, оскільки ще не прийняли остаточного рішення. Це число подвоїлося з моменту останньої хвилі опитування (липень 2022 року - 24%) [11].

Варто також зазначити, що впевненість у перемозі України залишається високою з початку повномасштабної війни. Нині 87% українців кажуть, що вони абсолютно або скоріше впевнені в тому, що Україна зможе відбити напад з боку Російської Федерації. І головні

гарантії перемоги України - це військова підтримка західних держав і сила української армії.

Перемога України

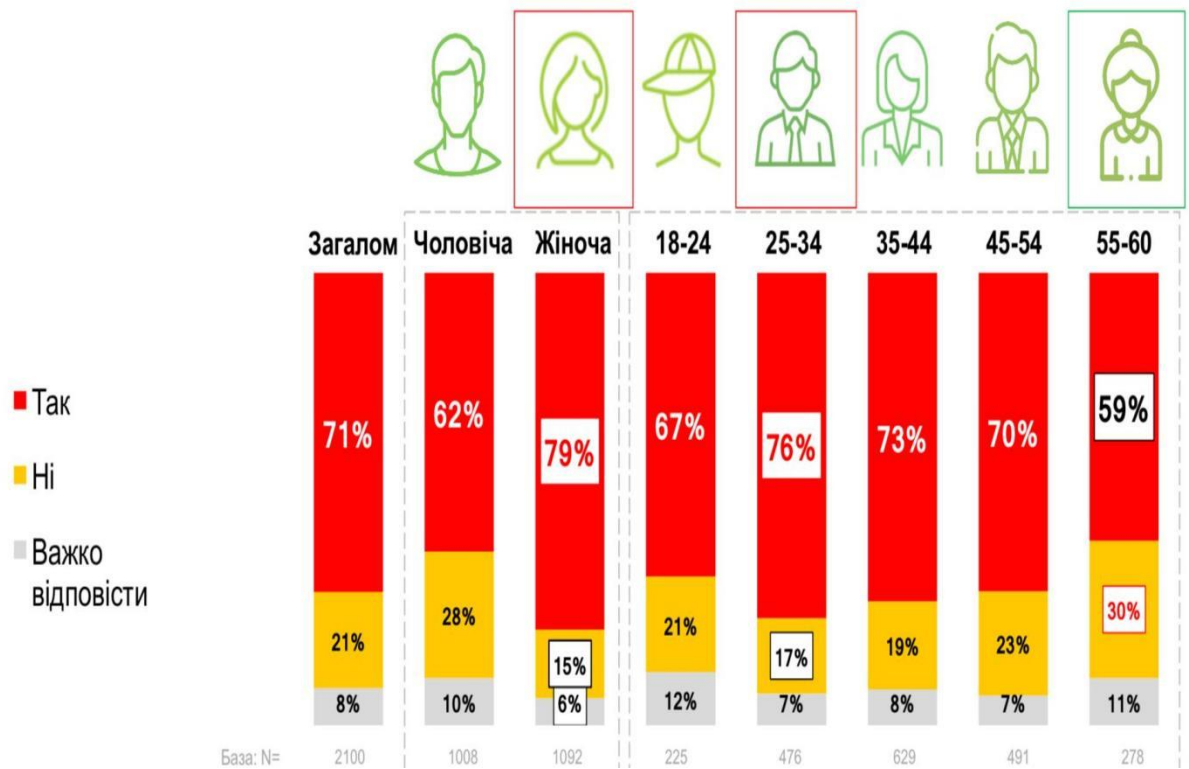

Насамкінець слід зазначити, що міграційні настрої нині стабільні. Складна енергетична ситуація в країні та постійна загроза нової російської ракетної атаки на Україну також посилили невпевненість українців у тому, що вони забажають повернутися додому. Однак бажання повернутися додому за першої ж можливості залишається сильним. Нова велика хвиля міграції малоймовірна.

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну справило руйнівний вплив на психологічне здоров'я українців. Тривала активна фаза війни і відсутність безпечних притулків сприяють відсутності безпеки і нестабільності. В Україні широко поширене упередження проти психологічної допомоги. Більшість українського суспільства не робить відмінностей між психіатричною та психологічною допомогою.

Молоді люди у віці від 25 до 34 років частіше відчувають сильну знервованість і стрес через війну, у той час коли люди старшого покоління – у віці 55-60 років - набагато рідше [11].

Психічний стан українців

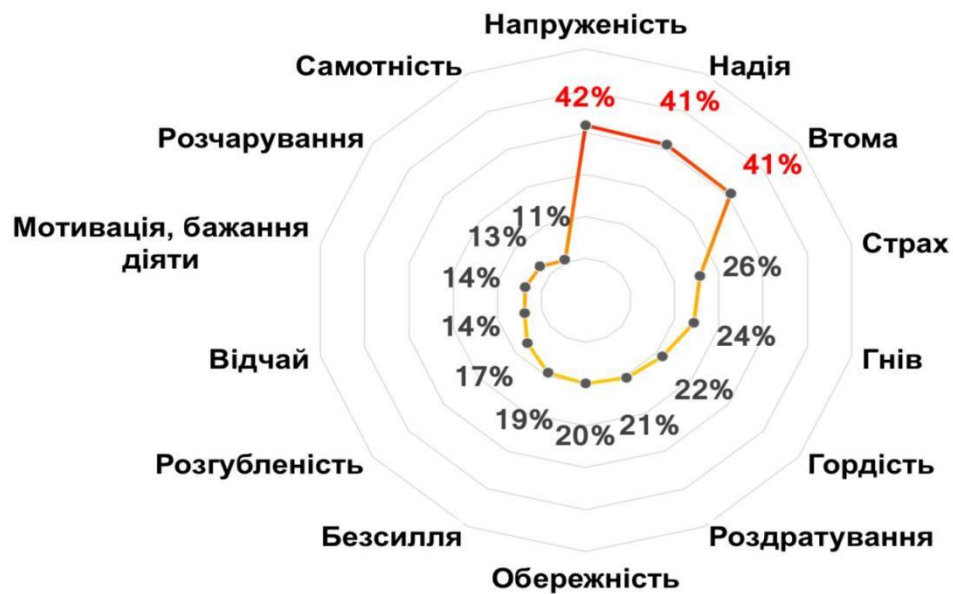
Але причинами стресу є не тільки повномасштабна війна, чинниками також є нестабільна фінансова ситуація, загальна соціальна ситуація в країні, стан власного здоров'я, неможливість знайти роботу, сімейні відносини. Усе це напряду руйнує психічний стан майже кожного українця.

Проблеми під час повномасштабного вторгнення

В період повномасштабного вторгнення Росії на територію України всі українці відчувають нескінченний вирій емоцій, і нажаль це не ті емоції, які б ми хотіли відчувати. Емоції, які переважають у настрої населення переважно - втома, надія та напруженість.

Емоції, які переважають у українців під час війни

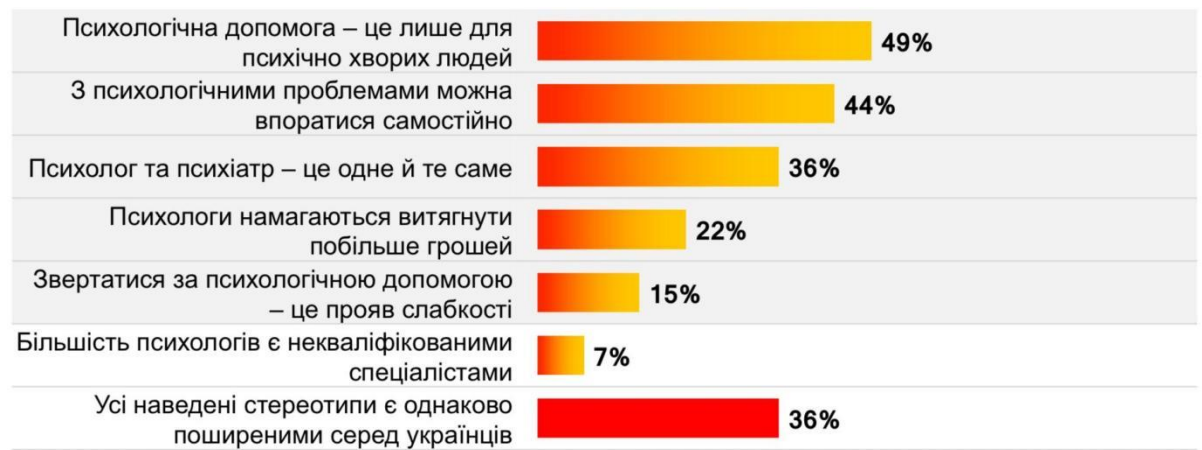
Українці намагаються знаходити різні способи подолання сильної знервованості, починаючи від втечі від реальності до спілкування з друзями та родичами.

Способи українців подолання стресу

На жаль, ми можемо стверджувати, що у багатьох людей в голові є багато стереотипів, щодо соціально-психологічної допомоги. Багато хто думає, що такої допомоги потребують тільки психічно хворі люди, що є повною протилежністю сенсу та значенню психічної допомоги загалом.

Стереотипи людей, щодо соціально-психологічної допомоги

Ми провели соціальне опитування, шляхом випадкової вибірки серед українців у віці від 17 до 55 років, які проживають на землі Баден-Вюртемберг, опитуванню підверглися 30 осіб, де найголовнішим було питання «Як ви плануєте своє життя після війни? Чи плануєте вертатись додому?».

Нам вдалося з'ясувати , що десь близько 70 % опитуваних дуже хочуть додому. З них не менше 10% планують побудувати своє майбутнє саме в Німеччині, тим паче можливостей зараз для цього дуже багато. Останні 20% знаходяться досі в роздумах, бо багато хто втратив своє житло, роботу в Україні і треба починати все з нуля і тут багато в кого стає питання - чи будувати своє життя там, де повністю знаєш як влаштований устрій чи починати все з самого початку в країні, де можливостей і варіантів багато, але і перешкод не менше. Цьому сприяє багато проблем з якими стикаються українці тут, але також одною з головних причин є бажання повернутися додому, на свою землю. Проблем тут дійсно для наших людей багато. Відверто кажучи я щиро вдячна Німеччині за те, як сильно вони намагаються полегшити життя нашим людям і як добре за всі останні десятиліття вони розвинули своє соціальне піклування для людей, які цього потребують. Але не будемо забувати про головне, це все ж таки залишається країна з іншим менталітетом, з іншими законами, правилами, установами та своїми незмінними проблемами. Нашим людям дуже важко звикнути до того, наскільки тут важка ситуація з бюрократією, тож якщо ви подумаєте про те, щоб пожалуватися на те , як часто у нас в державних установах по 10 разів відправляють за різними документами в різні кабінети сидіти годинами в чергах, то приїдьте сюди і ви зрозумієте, що напевно у нас не все так і погано. Доречи це стосується і медичної сфери , де до лікаря потрапити вкрай важко, а якщо все ж таки вдасться мати дату і час, щоб вас прийняли, то чекати прийдеться дуже довго. Ну а якщо у вас грип і температура , то звертатись до лікаря взагалі пропорційно марнуванню свого часу, бо єдине , що він Вам скаже «пийте більше чаю» от і все. Щодо цін, то як я говорила раніше , вони дійсно лякають і потрібен час, щоб до них звикнути. А про коментарі , щодо мови і її складності я зовсім не буду цитувати, мені здається тут і так все чітко зрозуміло.

З метою формулювання мети магістерського дослідження та визначення завдань нами було використано власний досвід (магістра бго курсу Рудової Дар'ї), яка прибула до Німеччини до того як розпочалася війна за програмою AuPair. Проаналізувавши досвід спілкування з німцями до початку широкомасштабного вторгнення було з'ясовано, що вищеперераховані проблеми українців, які перебували в Німеччині були присутні, але їх вирішення було набагато складнішим. Відповідно до прийнятих рішень урядом Німеччині у 2022 році українці набули особливого ставлення, що реалізувалося у сенсі особистого спілкування з корінними мешканцями Німеччини, то воно було таке ж доброзичливе і щире, як і зараз. Так, можливо співчуття від них і не було, так як на той момент все було спокійно, але вони завжди ставилися щиро і допомагали, якщо сталася така необхідність. Вже в сучасних обставинах дуже багато хто сумує за домом, і за нашою рідною Україною, адже краще рідної неньки ніяка інша країна не буде. Справлятися з різними питаннями в іншій країні важко, дуже важко, але це все ж таки різні речі, коли людина повністю налаштувалася до цих проблем і коли людина залишаючи рідний дім десятками іншими транспортами добирається закордон, щоб без перебільшення сказати - вижити.

2.3. Перспективи міждержавного партнерства між Німеччиною та Україною

Говорячи про міждержавне партнерство між Німеччиною та Україною та перспективи цих стосунків хочеться згадати не тільки про загальну соціальну роботу і співробітництво цих двох країн тільки у цьому напрямку. Ці відносини досить обширні і багато аспектів варти уваги, щоб про них згадати, бо відносини - це щось загальне, а не тільки один напрямок діяльності.

Розглянемо економічне питання, бо це одна з основ побудови стосунків двох держав. Прямі інвестиції та виробничі бази в Україні є неоднозначними темами для німецького бізнесу. Незважаючи на безліч сприятливих інвестиційних факторів, таких як низька собівартість виробництва та робочої сили, посилення інтеграції української економіки у внутрішній ринок ЄС, бюрократія, правова невизначеність, корупція, злочинність та наявність кваліфікованих робітників імміграції перешкоджають. Діяльність іноземних інвесторів, особливо німецьких інвесторів в Україні. Більше того, часто недооцінюється вплив невизначеної ситуації на національну безпеку України як країни геополітичної сірої зони, що стримує інвестиції. Особливо це стосується війни, що триває. Незважаючи на те, що дедалі більше німецьких компаній освоюють Україну, їхній інвестиційний фокус, як і раніше, найчастіше спрямований не лише ближче до ЄС, а й до західної частини країни, яка в Німеччині вважається безпечнішою.

За оцінками посольства Німеччини та Зовнішньоторговельної палати, в Україні одночасно діють від 2000 до 2500 німецьких компаній [26], у тому числі безліч малих та середніх підприємств (МСП). До початку пандемії коронавірусу німецькі компанії та інвестори створили в Україні близько 60 000 робочих місць, з них близько 35 000 — у сфері

автомобільних поставок [26]. Незважаючи на цю загалом позитивну динаміку, деякі проблеми залишаються.

У процесі реалізації Союзної угоди з ЄС необхідно покращити реформи у сферах соціальної політики, корпоративного права та торговельного права. Серйозною перешкодою для іноземних інвестицій є туманний образ України серед німецької громадськості. Країна, як і раніше, сприймається як відстала країна з високим рівнем корупції та неефективним управлінням. Навпаки, з українського боку звучать заяви про те, що німецькі компанії замість створення робочих місць в Україні намагаються залучити українських робітників до Німеччини.

Незважаючи на ці труднощі, німецькі компанії, що існували в Україні до початку коронакризи та війни, з оптимізмом дивилися в майбутнє і мали відповідні інвестиційні плани. Наприклад, у 2018 році Торгова палата Німеччини оцінила потенціал німецьких компаній для інвестицій в Україну протягом наступного десятиліття 25 мільярдів доларів США. Торгівля між Німеччиною та Україною відновилася після рецесії 2014-2015 років та до пандемії коронавірусу. Наприклад, у 2017 році його обсяг досяг \$7,8 млрд. У США він склав 8,5 млрд доларів США та 8,6 млрд доларів США відповідно у 2018–2019 роках, досягнувши 6,7 млрд доларів США за 11 місяців 2020 року, попри пандемію [46].

22% німецького експорту в Україну складають машини та обладнання, 16% – для хімічної та автомобільної промисловості. Фармацевтика, електротехнічна промисловість та інформаційні технології становлять менше 10%. У період з 2015 до 2019 року експорт Німеччини в Україну збільшився на 15-22% залежно від галузі, особливо в автомобільній, машинобудівній, оптичній, хімічній, текстильній та інформаційних галузях. Збільшилась кількість рейсів між містами Німеччини та України. За перші два роки після скасування візового режиму українці здійснили 33 млн. поїздок до країн Шенгену.

У 2019 році Україна експортувала до Німеччини товарів та послуг на суму 2,97 млрд. доларів США. Це на 6% більше, ніж 2018 року. Ринок дуже динамічний. З 2017 по 2018 рік експорт тютюнових виробів збільшився на 367%, коксохімії та нафтопродуктів – на 167%, руди – на 53%. Проте скоротився експорт комп'ютерної техніки (-37%), фармацевтичних препаратів (-21%) та шкіри (-8%) [13].

Незважаючи на вищезгадані перешкоди для інвестицій та пандемію коронавірусу, деякі експерти вважають перспективи німецько-українського економічного співробітництва у таких галузях, як туризм та відновлювані джерела енергії, добрими. Це стосується й сільського господарства, де знято (обмежено) майже 20-річний мораторій на продаж землі. Українська ІТ-індустрія, що стрімко розвивається, пропонує все більше можливостей для інвестицій і співпраці. Повільна, але послідовна реалізація Угоди про асоціацію з ЄС поступово покращила загальні умови для торгівлі та інвестицій, знизивши технічні та тарифні бар'єри.

З 2014 року Берлін відіграє центральну роль у досі безуспішних мирних переговорах між Україною та Росією у так званому нормандському форматі та у реалізації Мінських угод. Як у Федеральному міністерстві закордонних справ, так і у Федеральній канцелярії відділи, які відповідають за підтримку окремих країн-партнерів, рідко перевищують кілька співробітників, і над цими питаннями працює постійна група українських експертів. Збільшується й кількість німецьких спеціалістів, які працюють в Україні. Ось чому Німецька асоціація міжнародного співробітництва GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit) наразі налічує понад 400 прикомандованих та місцевих співробітників, які працюють в Україні. За фінансової підтримки ЄС, уряду Німеччини та інших донорів GIZ реалізує великі проекти розвитку у таких галузях, як децентралізація, енергоефективність, державне управління та догляд за внутрішньо переміщеними особами. Крім того,

постійні представництва практично всіх фондів політичних партій Німеччини, які сприяють політичному діалогу та співпраці з українським громадянським суспільством, та Німецький банк розвитку KfW (Kreditanstalt für Wiederaufbau). Німецькі інститути все частіше перебувають за межами Києва. Наприклад, Фонд Конрада Аденауера (близька до партії Християнсько-демократична спілка) нещодавно відкрив постійне представництво у Харкові.

Окрім внеску Німеччини у діяльність різних програм ООН та ЄС, ОБСЄ та її Спеціальної місії зі спостереження, а також інших міжнародних організацій в Україні, Берлін у 2015 р. отримав 500 млн євро непов'язаних фінансових кредитів та пряму гуманітарну допомогу. Сума понад 91 мільйон євро [17]. З 2014 року Федеральне міністерство економічного співробітництва та розвитку (BMZ) часто, але не виключно, спонсорує проекти, які здійснюються GIZ у таких галузях, як стійкий економічний розвиток, підтримка демократії та громадянського суспільства, близько 377 мільйонів євро. Управління, боротьба з корупцією, децентралізація, турбота про вимушених переселенців, енергоефективність. З іншого боку, існують програми співробітництва інших федеральних міністерств. Наприклад, він просуває ядерну безпеку, підтримує меншини у Німеччині та підтримує судову реформу. Ці заходи систематизовані та узгоджуються між міністерствами у рамках Плану дій для України.

Ще одна проблема – висока плинність німецьких парламентаріїв, які працюють у Східній Європі. Після раптової смерті Андреаса Шокенхоффа у 2014 році та Філіпа Місфельдера у 2015 році ХДС втратив двох особливо досвідчених членів Бундестагу у Східній Європі. Ребекка Хармс (Союз 90)/Зелені та Ельмар Брок (ХДС) від Європарламенту у 2019 році, група високопоставлених парламентаріїв з цінним досвідом та зв'язками у Східній Європі та з великим інтересом до України, які будуть короткостроковими лівими політика між ними. За останні два десятиліття

ці колишні члени Європейського парламенту та Бундестагу відіграли ключову роль у формуванні берлінських дебатів щодо так званої політики Німеччини «Погляд на Схід». Але це не означає, що Україна залишилася без політичної підтримки у німецькому парламенті. Навпаки, майже в кожній політичній партії є люди, які багато знають про Україну та підтримують її.

Що стосується технічного та фінансового співробітництва, то Федеральне міністерство економічного співробітництва та розвитку є профільним агентством зі співробітництва у галузі політики розвитку. Інші міністерства також підтримують проекти України.

Співпраця з неперіоритетних напрямів включає, у тому числі, підтримку сталого виходу з кризових ситуацій (захист населення у надзвичайних ситуаціях) та продовження поточних проектів у таких сферах, як охорона здоров'я та охорона природи.

Німеччина є одним із найбільших двосторонніх донорів України. Крім того, кошти виділятимуться через багатосторонні організації. Є багато різних програм та проектів, особливо зараз, у такий важкий для України час. Багато представників держави та приватних організацій також працюють у сфері співробітництва з метою розвитку.

Багато проектів реалізуються через виконавців, які є державними органами, такими як GIZ (Німецька асоціація міжнародного співробітництва) або KfW (Кредит на реконструкцію). Політичні фонди, приватні та церковні організації, благодійні організації також активно працюють у сфері співробітництва з метою розвитку в Україні.

Роль посольства Німеччини в цій великій мережі співпраці з метою розвитку полягає в координації співпраці між урядами Німеччини та України в галузі співробітництва з метою розвитку, а також у координації та сприянні обміну інформацією між різними суб'єктами на місцях та в країні. це координація з іншими донорами.

Щороку Посольство Німеччини в Україні надає підтримку обраним мікропроєктам, спрямованим на покращення умов життя вразливих верств населення. Це короткострокові проєкти (зазвичай до 3 місяців) та не призводять до регулярних зобов'язань перед посольством. Устаткування, необхідне для проєкту, буде закуплено в Україні. Заробітна плата, витрати, витрати на відрядження, витратні матеріали, електроенергія, газ, комунальні послуги і т. д. не включені у фінансову підтримку, а є обов'язком партнера по проєкту.

Приклади проєктів за останні кілька років:

- Робота з асоціаціями, неурядовими організаціями та громадськими установами, на принципі самофінансування,
- Роздача медичного та лабораторного обладнання громадським та благодійним установам, їдальні, кухні, відремонтовані та нові устаткування сільські школи, реабілітаційні центри .
- Надано підтримку школам-інтернатам та установам для дітей та дорослих з особливими потребами, а також надано ігрові майданчики, ігрові майданчики та лікувальне обладнання.

Раніше цього року Посольство оголосило про відповідні поточні конкурси на своєму веб-сайті, розмістивши інформацію про умови надання грантової допомоги, заявочні документи (форма заявки, докладні примітки) та терміни подання проєктних заявок, включаючи плани фінансування.

Те який тимчасовий захист надає зараз Німеччина українцям варте окремої уваги і він включає:

- Право на роботу: Вид на проживання відповідно до статті 24 Закону про перебування (нім. § 24 AufenthG) видається з позначкою «Дозвіл на роботу». Імміграційна служба тут не має свободи дій. Перед отриманням посвідки на проживання свідоцтво про тимчасове проживання (нім. Fiktionsbescheinigung) також має містити запис «дозвіл на роботу». Термін

«оплачувана зайнятість» включає як оплачувану роботу, і підприємницьку діяльність [45].

- Право на соціальне забезпечення та медичне обслуговування: Вид на проживання відповідно до § 24 Закону про перебування (Німеччина § 24 AufenthG) [45] дає право на пільги відповідно до так званого Закону про пільги для осіб, які шукають притулку (Німеччина AsylbLG). Навіть якщо ці хлопці не прохачі притулку. Тобто люди отримують допомогу від Адміністрації соціального забезпечення та отримують медичну страховку через Адміністрацію соціального забезпечення. Виплата допомоги та надання медичного страхування регулюються різними правилами у різних округах.

Люди, які працюють, отримують допомогу з безробіття після виходу на пенсію або перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, також мають право на фінансову допомогу для своїх дітей та інші сімейні допомоги. Безробітні мають право на сімейну допомогу після перебування в Німеччині протягом 15 місяців.

- Доступ до курсу німецької мови: після подання заявки ви отримаєте доступ до інтегрованого курсу. Заяви можна подати до відповідного регіонального відділення Федерального відомства у справах міграції та біженців. Для того, щоб особа могла пройти інтеграційний курс якнайшвидше, у його свідоцтві про тимчасове законне проживання (нім. Fiktionsbescheinigung) міститься посилання на надання посвідки на проживання відповідно до статті 24 Закону про перебування (нім. § 24 AufenthG) [60].

- Доступ до шкільної системи: Усі діти в Німеччині до певного віку здобувають обов'язкову освіту. Оскільки німецька система освіти перебуває у віданні федеральних земель, при цьому існують різні процедури [45].

- Право на возз'єднання з сім'єю: особи, які отримали дозвіл на проживання відповідно до § 24 Закону [60] про перебування (нім. § 24 AufenthG), мають право на возз'єднання зі своїм чоловіком та неповнолітніми дітьми, якщо члени їх сімей проживають разом у країні походження. , має Рейс унеможливив подорож, і сім'я сховалася в іншій державі-члені ЄС або перебуває за межами ЄС і потребує захисту. Фінансова безпека не відіграє ролі, як і ідентифікація чи виконання паспортних зобов'язань. Це означає, що навіть якщо близька родичка перебуває на соціальному забезпеченні у Німеччині, вони все одно можуть приєднатися до неї. Ці сім'ї отримують такі ж види на проживання з тимчасовим захистом, як і фізичні особи, але не на проживання для регулярного возз'єднання сім'ї. На членів сім'ї також поширюються вищезазначені обмеження та права у сфері зайнятості, соціального забезпечення та медичного страхування. Крім того, членам сім'ї не потрібно в'їжджати до країни за візою, як завжди. Після безвізового в'їзду на територію Німеччини сім'я може оформити посвідку на проживання безпосередньо в міграційній службі, не проходячи попередньо візові процедури з-за кордону.

Інші члени сім'ї, наприклад, батьки повнолітніх осіб, які перебувають під тимчасовим захистом у Німеччині, можуть брати участь у виняткових випадках відповідно до Закону про проживання (нім. § 36 Abs. 2 AufenthG) [52], § 36, абз. Возз'єднання сім'ї необхідно, щоб уникнути особливих труднощів. Наприклад, член сім'ї, який бажає брати участь, може потребувати догляду, який недоступний у країні його походження. Ситуація в Україні сама по собі не відповідає вимогам про виняткову труднощі (якщо не буде прийнято інших положень).

Висновки до другого розділу

Проаналізовано основні моменти законодавства Німеччини, щодо захисту українців, які через російську агресію покинули Україну. Перш за все це стосується надання Німеччиною документів, які дозволяють безперешкодно проживати на території Німеччини від 1 до 2 років. Також в даному пункті були розкриті деякі пільги для українців, які стосуються транспорту, свідоцтва про прибуття, зв'язку та банківського рахунку.

З'ясовані проблеми українців з якими вони стикаються за кордоном, в нашому випадку - у Німеччині. Найголовнішими проблемами можна назвати саме мовний бар'єр, заплутана бюрократична система Німеччини, пошук житла, який може без перебільшення займати місяці, деякі росіяни, які працюють в державних установах і ускладнюють подання документів, проблеми людей з обмеженими можливостями, високі ціни просто на все і на транспорт в тому числі, медична сфера, система штрафів, ну і звичайно відмінність менталітетів. Також нами були проведені деякі дослідження щодо думки українців про своє майбутнє - в Німеччині або повернення додому. Це є дуже нагальним питанням, де думки дуже різняться, і до речі цього моменту було проведено власне дослідження, яке допомогло трішки прояснити ситуацію.

Описано перспективи міждержавного партнерства між Німеччиною та Україною. Дане дослідження допомогло з'ясувати за допомогою яких сфер будується соціальна робота загалом і що на неї впливає. Так було з'ясовано, що економічна сфера, трудове співробітництво, експорт та імпорт, наукова галузь, фінансування, допомоги при складних становищах у період війни - напряду пов'язані у будіванні міцних соціальних зв'язків між Україною та Німеччиною. Все це сприяє подальшому розвитку міждержавних соціальних стосунків цих двох країн. За останні десятиліття

ці стосунки стали набагато міцнішими і ми впевнені, що у майбутньому ці досягнення будуть тільки примножуватись.

ВИСНОВКИ

Міждержавне соціальне партнерство – це перш за все організаційно-правові заходи, створені задля забезпечення взаємодії працівників, роботодавців та органів державної влади у сфері регулювання соціально-трудових відносин у країнах, галузях, регіонах та підприємствах, які слід розглядати як систему норм, принципів, структур та процедур. Його цілями, як і на ранніх етапах його формування, є досягнення соціального світу в суспільстві, забезпечення балансу соціально-економічних інтересів працівників та роботодавців, сприяння взаєморозумінню між ними, запобігання конфліктам, вирішення протиріччя для створення необхідних умов економічного розвитку.

Конкретні завдання і проблеми, що вирішуються соціальними працівниками, впливають із характеру відносин між людиною та її життєвою ситуацією. У процесі з'ясування причин складності життєвих ситуацій він, зазвичай, зобов'язаний залучати простих людей: інших членів сім'ї, сусідів, друзів, колег, різних фахівців. Підтримка має бути спрямована не лише на задоволення невідкладних потреб, а й на довгострокові зміни у житті клієнта.

Гарантована система соціальних послуг в Німеччині існує з народження громадянина. Іноземці, які проживають у Німеччині, також користуються соціальними послугами. Надання соціальних послуг у Німеччині здійснюється на правовій основі федерального закону та федерального закону землі. Більшість соціальних служб формуються в результаті різних приватних ініціатив, включаючи пожертвування церков та заможних громадян, або різних альтернативних рухів, профспілок, груп захисту інтересів, асоціацій та молодіжних рухів. Соціальні послуги можуть регулюватися законом. До середини 20 століття Німеччини були поширені англо-американські методи соціальної роботи, які вважаються

сьогодні класичними. До них відносяться індивідуальна підтримка, групова терапія та громадські заходи.

Особи, які були вимушені залишити Україну через російську агресію, можуть в'їжджати до Німеччини без візи та перебувати у Німеччині без подання заяви та без причини перебування (Aufenthaltstitel) до 31 серпня 2022 року. Щоб залишатися в Німеччині понад дозволений безвізовим режимом термін і отримати більше прав та допомоги, українцям необхідно отримати посвідку на проживання.

Українці, які залишили Україну після 24 лютого 2022 року, мають право на набуття статусу біженців/біженців або отримати так званий тимчасовий захист. Цей статус забезпечує можливість швидкого та максимально вільного від бюрократичних зволікань доступу до соціального забезпечення, право на перебування та доступ до ринку праці. Офіційний портал Німеччини створений спеціально для українських переселенців не лише роз'яснює права та обов'язки статусу тимчасового захисту для біженців, а й процедуру реєстрації. Процедура відрізняється для тих, хто вже має постійний посвідку на проживання в Німеччині, і для тих, у кого його немає. Ті, хто вже зареєстрований Національним агентством у справах біженців (LAF) як військові біженці або знайшли постійне місце проживання в Німеччині і мають документи, що підтверджують це, можуть негайно подати заяву на отримання посвідки на проживання онлайн відповідно до § 24 AufenthG в Державній міграційній службі (LEA).

Нині у Німеччині понад 900 000 українців, які залишили країну через війну. Місцева влада всіляко намагається їм допомогти. Однак біженці з України стикаються з дедалі більшими проблемами в Німеччині і тому залишають країну. Серед них:

1. Українці зіткнулися із труднощами, бо без знання мови було складно налагодити спілкування, оформити документи та просто

спілкуватися з місцевим населенням. Українці знають англійську, але не всі в Німеччині хочуть спілкуватися цією мовою. Нині деякі анкети та документи почали перекладати українською мовою, але це поодинокі випадки.

2. Українці були переконані, що Німеччина є дуже бюрократичною країною. Щоб усе підготувати, потрібно багато часу та багато паперу.

3. Якщо у перші місяці повномасштабної війни українцям було простіше знайти житло у Німеччині, то сьогодні багато німців не хочуть здавати квартири біженцям з України. Це з тим, що у Німеччині поширена довгострокова оренда. Зазвичай власники квартир не погоджуються, якщо орендар прожив у ній лише кілька місяців. Той факт, що більшість будинків здається без меблів також є важливим фактором.

4. У Німеччині українці зіштовхнулися із серйозними проблемами при зверненні до держустанов. До речі, перекладачами там часто працюють росіяни. Вони перекладають офіційні документи. Є багато випадків неправильних перекладів, коли йдеться про важливі речі. Крім того, для вирішення навіть дрібних справ потрібен час, внаслідок чого біженці можуть виявитися не в змозі знайти роботу чи житло.

Завдяки напруженій роботі урядів та дипломатів обох країн у перше десятиліття було створено політико-правові засади міждержавних відносин, у тому числі понад 20 двосторонніх договорів та угод. Проте слід наголосити, що досі не було укладено жодних угод на основі двосторонніх відносин, як, наприклад, між Німеччиною та Польщею. Відносини між Україною та Німеччиною будуються на деклараціях досить загального характеру, описаних вище.

Проте можна сказати, що відносини з Україною відіграють важливу роль у пріоритетах Німеччини на Сході. Грунтуючись на стратегічному підході, про що свідчить аналіз заяв німецьких політиків, німецькі офіційні особи вважають, що Україна має прагнути визначення та закріплення своєї

геополітичної позиції на двох рівнях: примирення та шляхом субрегіонального співробітництва з ЄС та НАТО та здебільшого з країнами Центральної Європи. Такі програми, як Карпатська ініціатива єврозони, вважаються важливими з погляду потенційної передислокації нових військ у Європі після розширення НАТО. З їх допомогою Україна стає ближчою до ЄС та НАТО через міждержавне партнерство.

Отже, можемо констатувати, що міждержавне соціальне партнерство Німеччини та України має всі підстави для розвитку і об'єднання зусиль урядів, громадян, суспільства не тільки під час російської агресії але і після перемоги України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Амстердаський договір [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Амстердамський_договір
2. Визначення поняття «соціальне партнерство» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціальне_партнерство
3. В'їзд українців до Німеччини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://kiew.diplo.de/ua-uk/aktuelles/-/2513880>
4. Галузевий комітет із соціального діалогу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2014/02/Petroye-O.M.-Sotsialnij-dialog-yak-institut-DU.pdf>
5. Директива про процедури надання притулку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ips.ligazakon.net/document/MU01293>
6. Діяльність науковців в темі соціальних партнерствах [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/597/2/TNTUB_2010_v26_No1-I_Pidhurska-Features_of_forming_international__5.pdf
7. Діяльність науковців, які займалися питанням міжнародного партнерства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://wiki.lp.edu.ua/wiki/images/b/ba/Монографії.pdf>
8. Договір між Україною та Федеративною Республікою Німеччини про розвиток широкомасштабного співробітництва у сфері економіки, промисловості, науки і техніки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/276_010#Text
9. Договірна правова база між Україною та Німеччиною [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://germany.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/dogovirno-pravova-baza>

10. Договір про функціонування європейського союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Договір_про_функціонування_Європейського_Союзу
11. Дослідженні компанії Gradus Research [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://gradus.app/uk/open-reports/>
12. Дублінський регламент [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://handbookgermany.de/uk/dublin-procedure>
13. Експорт з України до Німеччини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://neweurope.org.ua/wp-content/uploads/2020/06/German-Ukrainian_eng_FINAL_15_06.pdf
14. Закон 88 Федерального закону «Про соціальну допомогу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.arbeitsagentur.de/datei/dok_ba015600.pdf.
15. Закон про притулок в Німеччині [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://handbookgermany.de/uk/asylum>
16. Закон «Про толерантність у навчанні та працевлаштуванні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/kurzmeldungen/DE/2019/12/gesetze-1-januar-2020.html>
17. Інвестиції в Україну [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://internationalepolitik.de/de/investitionen-schuetzen>
18. Квиток HelpUkraine [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.bahn.de/info/helpukraine>
19. Копенгагенський процес [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_04_293
20. Лісабонська стратегія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Лісабонська_стратегія
21. Маастриський договір [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Маастрихтський_договір

22. Мета і принципи соціального партнерства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukr.vipreshebnik.ru/ekonomika-pratsi/4296-meta-sotsialnogo-partnerstva-i-jogo-printsipi.html>
23. Методи меценатства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/16840/Shalahinov_Nimetska_literatura_Kh_XVII_storich.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
24. Міжнародна організація праці [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Міжнародна_організація_праці
25. Німецька конфедерація [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.wiki-data.uk-ua.nina.az/Німецька_Конфедерація.html.
26. Німецька промислова діяльність в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3386708-nimecki-kompanii-stvorili-60-tisac-robocih-misc-v-ukraini-posol.html>
27. Німецький союз суспільного та приватного добробуту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://core.ac.uk/download/pdf/19667262.pdf>.
28. Об'єднання НДР та ФРН [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Возз%27єднання_Німеччини.
29. Організації соціальної роботи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.tatsachen-ueber-deutschland.de/files/2020-11/tatsachen_2018_ukr-compressed.pdf.
30. Перша християнська громадська жіноча школа [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3313/196/123330/>.
31. Поточний курс Бундесбанку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.bundesbank.de/wechselkurse-ua.
32. Психологія у 21 столітті [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ewikiuk.top/wiki/self_psychology
https://ewikiuk.top/wiki/self_psychology.

33. Регламент EURODAC [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.thalesgroup.com/en/markets/digital-identity-and-security/government/customer-cases/eurodac>
34. Рекомендації щодо реалізації майнових прав у сфері соціальної допомоги [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.portal-sozialpolitik.de/index.php?page=sozialhilfe>.
35. Соціальний кодекс II («Hartz IV») [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://aussiedlerbote.de/2022/07/oplata-hartz-iv-tochnye-daty-v-2022-godu/>
36. Соціальний кодекс XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.ukrainehilfe.sachsen.de/uk/soziale-hilfen-7726.html>
37. Соціальний діагноз [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.pantucek.com/texte/swt_diagnose.html.
38. Соціальні послуги [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://pidgorodne.otg.dp.gov.ua/storage/app/sites/92/uploaded-files/yasnennya-dlya-kerivnikiv-organiv-mistsevogo-samovryaduvannya.pdf>.
39. Союз захисту дітей від жорстокого поводження та експлуатації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://studfile.net/preview/7223175/page:5/>.
40. Спільна європейська система надання притулку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.pragueprocess.eu/images/Policy-Brief-Martin-UKR.pdf>
41. Стаття 16 Основного закону Німеччини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.gesetze-im-internet.de/gg/art_16a.html
42. Стаття 89 Федерального закону «Про соціальну допомогу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.arbeitsagentur.de/datei/dok_ba015600.pdf.
43. Стаття 91 «Позови до осіб, які зобов'язані надавати допомогу відповідно до цивільного законодавства» [Електронний ресурс]. – Режим

доступу :
https://www.bgrci.de/fileadmin/BGRCI/Downloads/DL_Praevention/VISION_ZERO_NULL_IST_DAS_ZIEL/A006_Gesamtdokument.pdf.

44. Стаття 16 основного закону Німеччини [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
<https://www.bamf.de/DE/Themen/AsylFluechtlingsschutz/AblaufAsylverfahrens/Schutzformen/Asylberechtigung/asylberechtigung-node.html>

45. Тимчасовий захист у Німеччині [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.berlin-for-ukraine.de/legal/>

46. Товарообіг між Німеччиною та Україною [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.dw.com/uk/товарообіг-між-україною-і-німеччиною-зріс-на-20-відсотків/a-19521597>

47. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, тероризмом та іншими злочинами середньої тяжкості, тяжкими та особливо тяжкими злочинами [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276_085#Text

48. Угода між Урядом України і Урядом Федеративної Республіки Німеччина про направлення німецьких викладачів у навчальні заклади України [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/276_007#Text

49. Федеральне відомство у справах міграції та біженців [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
https://www.bamf.de/RU/Startseite/startseite_node.html

50. Хайльбронн 2 жовтня 1991 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kurpfalzarchiv.de/1991/10/>.

51. Хартія основних прав Європейського Союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
https://uk.wikipedia.org/wiki/Хартія_основних_прав_Європейського_Союзу

52. Abs. 2 AufenthG 36 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://tarneden.de/familiennachzug-elternnachzug-im-haertefall-36-abs-2-aufenthg/>

53. Ankunftsachweis [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.bamf.de/DE/Themen/AsylFluechtlingsschutz/AblaufAsylverfahrens/AnkunftRegistrierung/ankunftregistrierung-node.html>

54. ARD ZDF Preisen [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://www.rundfunkbeitrag.de/presse_und_aktuelles/hinweise/beitragsanpassung/index_ger.html

55. AsylbLG від 01.01.2021 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.asyl.net/view/anpassung-der-asylblg-regelsaetze-und-streichung-von-leistungsausschlussen-zum-1-januar-2021>

56. AsylG 3 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://www.gesetze-im-internet.de/asylvfg_1992/__3.html

57. AsylG 4 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://dejure.org/gesetze/AsylG/4.html>

58. AsylG 60 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://www.gesetze-im-internet.de/asylvfg_1992/__60.html

59. AufenthG 73 п. 1а, 3а [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://www.gesetze-im-internet.de/aufenthg_2004/__73.html

60. AufenthG 24 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://www.gesetze-im-internet.de/aufenthg_2004/__24.html

61. Euro 9 Ticket [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.bundesregierung.de/breg-de/suche/faq-9-euro-ticket-2028756>

62. Fahrkarte Frankfurt [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.rmv.de/c/de/fahrkarten>

63. Fiktionsbescheinigung [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://service.berlin.de/dienstleistung/326233/>

64. Hartz IV [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.lpb-bw.de/regelsatz-hartziv>

65. Meldebescheinigung [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://web1.karlsruhe.de/service/Buergerdienste/leistung.php?id=6003887>

66. Strafen für keine Fahrkarten [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.swu.de/privatkunden/produkte-leistungen/mobilitaet/faq-nahverkehr/antwort/frage/wie-hoch-ist-die-strafe-welche-ich-fuer-schwarzfahren-begleichen-muss/>

67. Strafen in Deutschland [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.bussgeldkataloge.de/geldstrafe/>

68. Ölpreise [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://www.tecson.de/heizoelpreise.html>